

157.

58

623

6-29-9.

Arm.	Pres.	C.	N
189	22	4	7.

Una
Carniceria Modelo

o
Los amores de Peco - Spa - mas.

o
Una dama de salido

o
Un desafio aplanado

o
La muerte de dos pafes

o
Etc. de Sevilla

o
El Rey Don donquixas III

Galera y Archivo
- Li e Dramatico y
LIBRERIA
DE
JUAN SANZ
Mouada 22 3º.
BARCELONA

*Drama dramático, cómico, lírico, mimi-
co, fantástico y bailable refundido en dos actos y
cuadros por D. Juan Sanz y D. Francisco Tover
escrito en prosa y verso por + D. Eduardo Mi-
dalgo, D. Francisco Rosell y D. Rafael Albarran
y Don Antonio Grau.*

JUAN SANZ

27 ENERO 88.

MS. 617

Reparto

Personajes

Actores

- Tulla-de-Brokil.....
Lo Rey Spandonquillas III.....
Lo Princep Tidi-Beco-Spa-mas..
Lo compte del carpó.....
Lo Tabi Barauñera.....
Lo doctor buldesach.....
Barrabantu (patje).....
Cacquinoli: (..").....
Non.....
Non.....
Capitá.....
Lota de Bastos.....
Coro de doctors, guerreros, escolta real, gent del poble
Còs de ball.

L'escena se suposa allò' ahont millor li.
sembla al Director - Dretta y esquerra la del
actor.

Notas importantes

1.º Lo paper de la dama, el matenq que los coristas, bailaenas, damas d'honor y damas donas dehen ser desempenats per homes; salvo lo parer del director d'escena, que pot si vol fechos desempenar per señoras.

2.º La musica que pot aplicarse a n'aquesta obra pot ser la que mes convingui al mestre excepto los numeros que ja ho indican.

3.º Los caballos que surten, dehen eser escobros.

4.º Lo director d'escena podra fer las supresions y arreglos que tingui per convenient.

Galerts y Archivo

- Lib. e. Documentos y

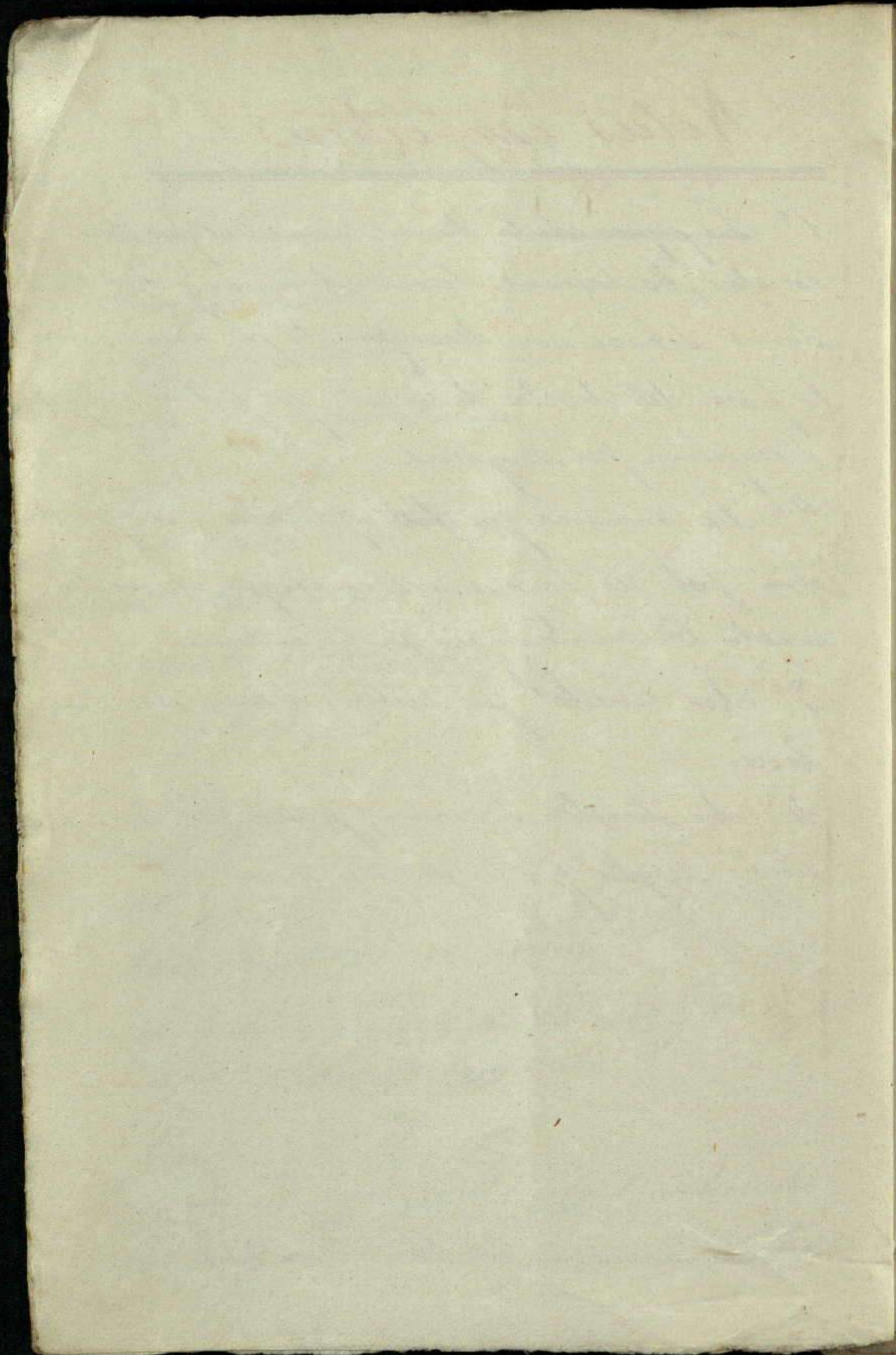
(OFISTERIA)

DE

JUAN SANS

Monido 23 3.º.

BARCELONA

Acto Primero.

JUAN SANS

Masada 28 3°.

BARCELONA

Cuadro Primero

El teatro representará una gran plaza, adornada con banderitas y cordón de papel, en los balcones y ventanas colgadas pero con gran variedad de colores.

A la izquierda una gran fachada que figura ser el palacio real, y encima de la puerta de entrada un balcón practicable.

Al levantarse el telón aparecerá la escena llena de gente esperando la llegada de la comitiva real. A la puerta del palacio habrá un piquete dando guardia y esperando el cortejo.

Escena Primera

Coro de mujeres, hombres, niños, soldados, etc., etc.,

Spécica.

Coro. Ya pronto arribará
la gran comitiva,

tota ella s'encamina
aquests llocs a trespitja.

Viva la gresca,
viva la bona,
viva la gresca
que 'l vi nos dona.

Lo gran príncep Habila
'ls ha anat a busca,
diu que també se
lo compte serratja.
Ho assegura 'l sabi
que n'es de Bonallera,
perque ell ab sa cullera
ramena tot això.

Viva la gresca,
viva la bona, etc.

Serán festas molt bonas
las qu'ara aquí's faran
y tant homes com donas
tots joints la ballaran.

Principessa festinosa
 preparat per l'uchir
 perquè tu a tots els moments
 los has de fer patir.

Viva la greca,
 viva la bona, etc...

Després calien qu'ara ariva
 y'ns dirà les novetas
 lo sabi Bonallera

que de tot esta esta enterat.

L'he vingui aquí
 y'ns ho dirà
 lo que'n la seva ullera
 haurà vist ja.

Viva la greca,
 viva la bona, etc...

Escena II.

Deixos y el sabio Bonallera.

Parlant.

Bon. ; HOLA, poble insigne! D'is a m'agra-
 da, que feu un gran recibiment a la
 prou may renombrada y contumbranta
 embaixada real. D'is a m'agrada,
 que veigi el rey que aquest poble es
 enllustat, civilizat y amestrat. Si
 ciutadans, avuy es una de las fletyas
 mes memorables, per la arribada de
 la comitiva, que vejin que los ciutadans
 d'aquest poble estiman al seu rey,
 entorenti cants armonicos, rendi'loshi
 forsa homenatge y creques quells,
 agrats per la vostra manifestacio
 ne tiraran un bon tros a l'olla.
 No obriden aquell cant que vos he
 ensenyat y arriba minyos.
 Hu. ; Visca'n Bonullera!

~~Proposio á palacio~~
~~y servite en gran~~
~~molta bullanga~~
~~y recataplum.~~
~~Viva la guerra,~~
~~viva la guerra,~~

Ets. ; Viva!

Bon. Bueno, ara lo que teniu de fe, es acabar de arreglar *Et adenos.*

Nin Aya Non, aneme.

Non Au donchs.

(En Nin y en Non se servan á cabar de penjar arañas salamas, banderetas y demes utensilis propis d'una sortija)

Cap. Escolten Capituclera.

Bon. Vos direu Capita.

Cap. Que vos sembla que tat li poden haber probot las aigas á la primavera.

Bon. No se, no se: perque la vera enfermedad es molt mes complicada de lo que vos poden pensar.

Cap. ¡Voleis dir!

Bon. Vaya; afiguremos una naya d'un dicit

any, mes presca que la sordina quant
 acaba d'esser pescada, ~~Abia~~ una caber
 llera mes rosa que un gat roig y mes
 morca que un tittlet de barch que fao
 potas; donchs bueno aquesta noya que
 sempre havia gosat de una solista la
 mes perfecta, essent l'encant de son pare
 lo rey Espanyol quillas 3er.....

Cap. Que deu guardi molts anys.....

Don. Calen, que no nos ho preguntu. Donchs
 bueno, aquesta hermosa noya, de repente
 son si fos ferida per molts esperells,
 ha comensat a no tenir gana, a enfla-
 quise, ha tornase grega, a fer mes ulla-
 res que la Coras, aquell optich de la
 Rambla, en fin a posarse mes mala
 que la mestio de Cuba; donchs ~~Sticiz~~
 tots aquets antecedents, consideren quins
 fou la desesperacio de son pare, que
 no tenia altre goig que aquesta noya.
 Se cuida a mi y al doctor Caballach

perque ho fetim un parinostich de la
matura de la seva fill.....

Vin. Vajide tu, som aquella aranya.

Non. Esperat que no está l'esta.

Cap. I que acordarem?

Bon. Despres de ben examinada la matalla
y ademés, posant nosaltres des tot las
sentistichs que la ciencia astronómica,
microscòpica, telescòpica y lunolòtica
que sabem; vam dictar veridicta, acusat
tant que la noya estava perturbada
ment enamorada y que no sabia la
casa.

Cap. Ay, ay! quin mal mes estrany!

Vin. Cascarà no esta aquesta aranya.

Non. Catta home.

Vin. Esque ja m'encano d'esta enfilat aquí
dalt de l'escala.

Bon. Per lo tantu ordenarem que la noya
tenga que pensar al poble de la Creta

y que en cas de que no's curés no hi
 hauria altre remey que casarla, per lo
 qual ja poden suposar que sens perdre
 cap moment, lo rey junt ab la princesa
 enfiaren que el camí per dirigiense cap
 a dita població.

Cap. I crech qu'any estan de retroces.
 Bon. Efectivament. Uny regresan dels burys
 que segons noticias no li han sigut
 gens satisfactores y per lo tant son
 pare se decidit dirigiense a Sevilla
 pera entrevistarse al lo gran pincep
 Sidí-Beco-Spa-mos, ab qui sem-
 bla que tingui intenció de casarla,
 pero dit casament ocasionará una
 terrible lucha ab lo capítol del
 Caspó que preten fa fa molt temps
 a la pampresa y ella li correspon
 ab sos amors.

Sen. Aya, ja' estó llasta, ja pots pampresa

~~y tots dos jints arribats~~
 Cap. I aquest mateix a espelilla, ja que tenen cap?

Bon. Home, ja ho he dit; es per acompanyar
 lo casament ab lo príncep.

(Se sent una gran canonada y en aquesta'n segueixen
 21 y gran rapidament de campanas que figura que
 ja ho arribat la comitiva real.)

Nin. Heu sentit Bonauillera?

Cap. Això es que ja han arribat.

Bon. Si. Apa ja pots fer formar la tropa
 y jo desde aquí ab la meua ullera mi-
 rari si'ls veig. (Bonauillera fuja dalt de

l'escada y mirant cap a la porta del saló d'
 espectacles, lo Capità fa formar la tropa junt ab
 una banda de música si la porta del palacio y lo
 poble tot agressat donant gran crit de viva!)

Música.

Bon. Ja venen, ja venen
 alegresos tots

que hi hagi bullanga

y ball y de tot.

Quí es que ve ab ells
~~Deu es ben teu~~

diguho sens tramas.
 Bon. Si no n' heuro, es
 esp Sidi-Beco-foa-mous.

Louc Donchs vinga bullanga
 y vinga balla
 y cantanti tots
 allo' que'ns ensemya.

Viva' n Spandouquillas
 monarca imperial,

que sens mira's dona
 a tots mal de cauzal

Viva la la prinsessa,
 astre refulgent

que joi torru bona
 de'l seu mal dolent

Visca lo gran cospite
 que'nes del barpo'
 y no's torru aqua
 tots los seus amors

Viva lo gran princeps
 Sidi-Beco-Spammas
 perque mes un home
 que te molta fama.
 Que viscan.
 Que viscan...etc.

(En aquest moment la banda de musica toca una gran marcha y per la porta de'ntre al saló d'espectacles surt la comitiva real ab lo sequent ordre: bin guerreros a' caball pero d'aquels qu'es un pal ab un cap de caball, seguint a n'aquestos van una gran acompanyament de guerreros de totas armes y estats despues lo compte del barpo' seguint de son escuder barquinyoli; lo gran princeps Sidi Beco-Spa-mas ab son escuder Barrabantu; lo rey Spandonquillas III donant la ma' a sa filla la primpesera Tulla-de-Prottil y ab seu detras la Sota de Bastos junt ab lo doctor Cullde-sach, darrera d'ells un grupo de doctores, patjes y escuders ab achas enceras tancant la comitiva cinch guerreros a' caball, al darrera una gran masa de polre, tots plegats pasan pel passillo

del mitj del Saló y pujan per una escala que hi
aurà davant de las candilejas. Lo Rey y la pimpresa
entran al palacio y los demes se quedan a la plaza;
el poch rata tots dos surten al balcó.)

Coro. Viva'm Espanyolles
monarca imperial,
etc. etc.....

Parlant.

Espanyol. Gracias, pueblo soberano.
Don. Viva'm Espanyolles III.
Cots. Viva'm.

Espanyol. (Éant com vaji parlant, assí se fent Espanyolles
llos que los tiroi a los que l'escollan)

Ciudadanos, despues de ma larga
ausencia del molt temps qu'he per-
manescut fora de vosaltres, ahont
m'ha faltat la alegria, l'humor,
lo benestar, la felicitats y demes ad-
miniculs propis d'aquestor cullita;
aray, al trebarne altra volta entre
vosaltres, poble enllustrat y taratata,

no podem imaginarvos la alegria que sento,
 per la bona cullita qu'heuen fet a la meua
 arribada. Car jo, com ma filla la primpessa
 Fulle - de - Beokil, no podem pagar may
 lo que sabeu fet. Si, ben'abolgats in-
 tendans, si lo nostre cor fos fet ab airon-
 ples nos hi deixariam entrar, pe que vos
 convenesiu personalment de lo molt que
 vos apreciem, y jo que gracias a Deu sabe
 sembla que la primpessa esta completament
 bona; vos faig sabe, que dema a' los deu
 de la nit, hi haura recepcio a' Palacio
 perque vuy donarvos una agradable noticia.
 I per terminar mon discurs, sols me falta
 dir, que Deus vos donqui fosas dias de
 vida per in seculo, seculorum, amen. He
 dit.

ots. ; Bravo! bravo!

ots. ; Viva'n mandonguillas III!

ots. ; Viva!

Spand. Gracias pueblo amado.

Bon. Lo poble demana permís per comensar la festa

Mand. Que comenci.

Spèssica.

(Al rebre lo permís de'n Spandonguillas per comensar la festa, se sentan varios cèits de bravo; y desseguida se comensa fent varios jochs de sostija tals con lo de tencar l'olla, la paella, lo plat de cendra, etc., etc. Durant los jochs, en Bonauñera, Sidi-Beco-Spar-mas y Baccabanta forman un grupò a la dreta; lo doctor Culdesach, compte del Caspò y Carquingoli un altre a l'esquerra. Tots los jochs qu'apirau fent seran molt apaudits per lo Rey y la Princesa.)

Sid. ¿Vols dir Bonauñera que jo arribaré a alcançar la mà de la princesa?

Cud. He veig algo difícil.

Bon. No ho dupteu; ja sabreu que vos sou l'ell...

Casp. Des radera? No pot ser.

Bon. Decet de nostra majestat; y crequen que cualsevol cosa pagarán y per estar al puesto vostre, jo, que; es un diabo a

vos sol; n'estich mitj enamoradot, crequeu que
no tindria cap pò, i molt menos venint hi
totun be' son pare.

Lid. j'Voleu di'?

Bon. Si....

Cudol. Fitis a quell grupo. (al compte)

Bon. Si home, si.

Nin. Are toca a' m'en bitó

Varios A mi, a mi.

Non. Calieu com deu mil dinos, despres de l'un
l'altre.

Carp. Toucho crequeu que si' primpcep lagra aye,
un dels dos a' de' deixar d'existir.

Culd. No vos ho prenqueu tant fort compte, l'altre
mes, crequeu que jo per la meva part ja
procurare' ajudarlos.

Carp. Es que no padeu afiguravos lo dit que
que jo fora si' la primplesa m'atorgava
sa blanca ma.

Bon. La semana pasada al rebre jo lo telegrama
ma de la conferencia qu'avia tingut al
Sr. Spandouquillas ja vaig di' ayo' es

cosa feta, y en efecta; per mes que'l comp
te del barpo y la pampsera si esposigu
ningu sino vos s'hi casara

Lid. Deu ho vulga.

Span. Bravo! Molt bé!

Bon. Vostra magestat, dona permis perquè
la gent pugui ballar?

Reind. Si, si, que ballin.

(Varios parejos ballaran varios balls, entre ells la
sardana, finalisant aqui lo cuadro primer)

Cuadro Segundo.

La escena representa un carrer que condueix a
palacio per ahont hi passaran varias parejos
que figura van a la recepcio.

Escena IV.

Coro de Doctores.

(Musica de'l "Rey que Rabia")

Spisica

En ha cridad lo rey Spandunguilla,
perque jusquesim tots en quin estat esta

y veure si el mal de la primpessa
un bon marit, el
~~un marit~~ s' podria curar

Et tot desequida

enshem reunint

per buscarli prompte

a lo seu marit

y en Becco-Mu-mas

Arsha informat

que si ell si casa

estara curat.

En Donauhero afirma que lo seu mal no es
mal que la perjudiqui, ni costi diners,
pero lo rey al veure que s' mal lo seu estat
desequida que no veu, arxis Arsha parlat.

Escon trono ofensivo

y mas arcos totas

al que la primpessa

me la possi bona

y a' n' aquell qu' ho lo cri
 m pot esta' segü,
 perque m' s' andonquillas
 val mes que ningü

I d'eixa opinio'
 ningü ens treuca
 la noya esta' malalta
 e' no n' esta'. (P'en van)

Escena V.

Lo compte del Carpo', ~~Lo Doctor~~ Culldesach y
 Carquingoli.

Culld. No'n tinguen cap dupte bonafit; si
 vos estimen a' la pampessa, y elle com
 no ho dupte correspon a' vostre amor,
 no vull pensar que son pare vulga fer
 desgraciada a' la seva filla per una
 rosa de tan poca monta.

Comp. Poca monta diheu? per mi es mes
 pelut de lo que vos penseu

Carqu. (al doctor) Vol dir que te pelut.

Comp. A tu no t'hi demanan

Carq. (Veyeste l' mocadé, mocanté.) Spocat Car
quinoli.

Cud. No ho ceiguen. huant lo rey veigie que la
primpse esta resolta a' no casarse si no
es ab vos, volen que ell vulgui allarga la
seua infermetat y gastase tot lo seu tresor
ab una cura que may podria portarse a'
cap si no es ab un bon casament?

Comp. Esta vos no l' conceisen peron, es molt
tosut, y allá ahont fica la bayga...

Carq. Ningú l' hi ten.

Comp. Tu cuidat de tu

Carq. Spocat, Carquinoli.

Cud. Res mes tinch que dirvos perquè vos
convenen de que la primpessa sera
rostra.

Comp. No dupto.

Carq. Jo també.

Comp. ¿Vols callá gamsuís?

Carq. Spocat Carquinoli.

Comp. Des deïxem nos de rahons y anem a Palau,
qu'aray serà l dia del cap.

Barq. Si, si anem.

Comp. T'hi dit que callis, que tu no n'has de fer res.

Barq. Spocat barquingoli.
(F'en van).

Escena VI.

Desde lluny se sent una marcha militar que s
va acostant per moment hasta que s presenta en esce
na un batalló de soldats ab bandera que s dirigeixen
al palacio a donar guardia d'honor per motiu de la
recepció.

Escena VII.

Sidi Beco-Spar-mas, Bonauillera y Barra-
bantu.

Sidi. No vos pueden pensar las gras batallas
qu'he presenciad y com es de suposar
je mateix en persona hi he assistit.

Barr. (Bola va')

Bon. Si, ja sé las vostres proesas, pero això es que al tenir notícia de que m'espandonquillas vos havia escullit per capità de la primpresa me vaig tenir una inmensa alegria, perquè ningú sino un home tant valent com vos podria derrotar al compte del barjo.

Sidi. Trobo que tenir molta raó; i sino qu'ho diga'm Barrabent.

Barr. Endevinat. (Bola va')

Sidi. Spiens, d' l'ultima batalla que vaig assistí, vaig haver de luchar jo sol ab trecentos enemics, ¡ Barrabent?

Barr. Endevinat. (Bola va')

Sidi. Pero això si, no volquen saber las feridas qu'obtenia l' meu cos, com a condecoracions de l' meu gran valor. ¡ Barrabent?

Barr. Endevinat (Bola va')

Bon. Donchs diguen que deu semblar una
escorradora?

Sid. Uns garbell d'aquells tan foradats.
Per'n fin, deigen aquest assumpte per
una altra ocasió que'ns vagui mes, y
anem a Palacio que no fessim tart.

Bon. Ben pensat; anem.

Sid. Anem, com si diguessin al campo de
batalla, ¡y Parcabante!

Sarr. Endevinat (Nota vñ)

(S'en van cap a Palacio.)

Quadro Tercer

L'escena representa un gran saló de
palacio, al fondo una balustrada que figura
donc al jardí. A la esquerra hi haurá el tron
real que s'hi pujará ab dos o tres esgrahons,

y por asientos reales deyas cadireas de las mes ordinarias, aijis com també ho seran los otras asientos.

Escena VIII.

Non, Vestit de trovador y Non vestit de bufon
El Capita y la Sota de Bastos.

Cap. Vosaltres dos si que no vos peden queixos,
que vos ha tocat un empleo bastante divertit.

Non. Loun hi ha mon.

Cap. Encard diris que no. Joeh te ho pensaba
tu que trobessis tan bona plassa al palacio
real, ves si no hi pocas diferencia de
fer aixó s' be anar ab l'asa y l'caereto
per aquets monts de deu cridant draps
y feris vell.

Non. S' be, no feu cas, qu' aquest de tot
se queixa

Sota. Diferent de tu no ha queixas may
de res.

Non. Bon que jo mes m'estimo fer de bufon que
no pas haber d'anar ab lo cabàs al cap
y la paleta á la mà.

Nin. Bon que aixó de fer de bufon es cosa molt
senzilla.

Non. Si? y lo fer de trovador.

Nin. Es molt diferent, perquè jo m'encari de
romiar versos y romancesos pera dirlos á la
gent.

Cap. També trovo que's veritat.

Sota. De veritat, no teniu rahó per ceiparvos, ha-
guesin de fer con jo que may puch anar
sol.

Nin. Pero aixís no't robarán.

Sota. Sempre á redera d'ells dos, sens po-
derlos deixar may. Vajin á llá ahont va-
jin, au, la Sota sempre al cedera, y
encare que'm vinguin ganas d'alguna
cosa, au, aquanta qu'el rey ho mana.

Non. ¿Y d'aixó'm dius treballar?

Tot. Tu diràs?

Cap. Be vejà, el que mes hauria d'errachonar
que soch jo, es el que callar.

Tots. Tu?

Cap. Si jo.

Nin. Aviam explicat.

Cap. La vostra feyna comparada ab la meua,
resulta qu' es poi y met. Vos si que traba-
llo, y sino, probas al canto. A la pobla-
cio hi ha un lladre, veuren que desseguida
me vuida el Rey, y an a buscarlo, qu' escorne
alguna cosa; an el capitá ab un piquet
perque ajudi a apagarho, qu' el rey surt
de casa per pendre 'l sol acompanyal, y
encara tot anco no es res si vos fichen
ab las fatigas de la guerra, que á mes de
treballar con un negra has d' exposar
la pell.

Tots. Be rahó. Pero rebaixanto resulta, que,
si hi ha un lladre, quant lo capitá aeri-
ba, 'l lladre ja ha fugit, si hi ha

foch, quant arriba ja está apagat y en quant
à las queceas, no hi ha que parlarne perquè
may hi aví.

Nin. Que sembla que l' rey s'acosta.

Cap. Donchs si formar cada un al seu puesto.

Escena IX.

Surt lo rey Spandonguilla III, la primessa Filla de
Botil y s' dirigexen al teord ahont s'asenten, al sortir
la música toca una marcha. Jean acompanyament de
dames, caballers patges, etc., etc.....

Stand. Tota de Bastos!

Sota. Hai senyor.

Stand. Spica, colocat al meu darré perquè com
qu'estich costipat y tinch molta tos, quant
me vingui tu picam à la esquena.

Sota. Esta molt bé mi senyor.

Stand. Nobles senyors, desde aquest moment queda
oberta la sessió.

Escena X.

Diu y lo compte del Carpo ab lo seu patge
Carquingoli que l'aguanta la capa
y l'sombro del bobrte.

Cap. (Anuntiantlo) Lo compte del Carpo.

Spand. Que passi

Comp. (saludant) ; Gran Spandonquillas!

Fulla. (Que'es mono!)

Comp. Sabent que sa magestat
tal asamblea rehunio
he pensat que no podia
faltarli ma dignitat
Perque 'l compte del Carpo
encara que no siga quervero,
ni mofete ni embustero
ni altres cosas per l'istil
es un home molt tranquil,
ab molt garbo y molt saler.

Per' aixó a n' aqui 'm presento
per veure si puch lográ
de que m' entregui sa ma
la primfessa aquí venero.

I no dupto que tant ella
com lo seu bondadís pare
no posaran cap manpall

per obtenir fo l'estella.

Stan. Peren asiendo que despues de la recep-
ció jo ho decidirem de qui es la la
primpseca.

Barq. (Donant lo mocador) Cinga mi senyor, ~~sonor~~
quis.

Comp. ¡Espal mall llamp t'endugar.

Escena XI.

Dits y lo doctor Cuddesach.

Cap. Lo doctor Cuddesach

Spand. D'entri.

Cudd. Gran senyor!

Spand. Pasen avant.

Cudd. No estrenyen que aquí'm presenty pero
jo, com a metje de cabecera de lo prim-
presa no puch per menos que assistir
á la asamblea qu'arsuy aquí se celebra,
y al mateix temps per donar lo meu

vot en pró per concederli la mà de la prímpessa.

Spand. Buens aixo' no es cosa vostra. Asenteuse.

Carq. (donantli'l mocador) - Cingui, moquis senyor Cabús.

Escena XII.

Dits y lo príncep Sidi-Beco-spa-mas acompanyat del patje Baerabantu que li porta lo sombrero y la capa.

Cap. Lo príncep Sidi-Beco-spa-mas.

Spand. Que passi

Nin (al compte) Ja's rebut del Caspó.

Cap. Ira de Deu!

Spand. Despeulo qu'es lo bufón.

Sidi. Salud nobles guerreros.

Spand. Entreu Beco-spa-mas.

Full. (Sesúsiquin fastich me fa'!)

Sidi. Noble senyor, se hos saludada
y linch per molt gran honor
lo probarme en servido
entre gent tant escullida.

y no crequen qu' es pampelina
 lo del saludo senyor
 ja sabeu qu' un servidor
 no diu pas mas cap mentida.

Soch guerrero de valor
 y ademés tinch lo cor noble
 y ja sabeu que'm fá moure
 lo mes petit pundonor.

Per aixó' tothom sabrá
 qui es'n Sidi-Beco-Spa-mas,
 es molt galant ab las danas
 y guerrero... ..

Pae.

(. Bola va!)

Sidi.

Per qó' l presentame aquí.
 convidat pel'n Espanyollas
 tan casadas com fadrines
 no'm poden negar lo sí.

I'l que ho dubti ja sabrá
 de que jo soch molt guerrero,

molt valent, poch embustero,
y capás de.....

Barr. (¡Bola va'!)

Spand. Spolt bé Tidi-Beco-~~es~~pa-mas. Por
den pendre asciento.

Escena XII.

Dits y lo sobi Bonauñera.

Cap. Lo sobi Bonauñera.

Spand. Que possi.

Bon. Salut y pelas senyors!

Spand. Deu te guardi Bonauñera.

Bon. (¡Ay la more y qu' es guafon avy lo
Fulla!) No estrenyen qu' aquí'm
presenti, pues cone á favorito del
rey, de cap manera poch jo saltar
de un acte tant solenne com lo qu' ara
te de portarse á cap y que con poder
suposar hi es necesaria ma presencia
pra celebrarlo.

Spand. Spolt ben dit Bonauillera. Capità.

Cap. Spi senyor.

Spand. Ihi ha alguí mes per entrar?

Cap. No mi senyor, tothom es dins.

Nin. Donchs que tanquin.

Spand. Ja, ja, ja.....

Bar. (Quin bufon mes animal)

Spand. Senyor y senyoras.

Nin. Home, las senyoras primer

Varios. Ja, ja, ja.....

Spand. Ja qu'aray nos trobem reunits tot
lo bo y millor del poble, ja que veig que
minquí ha faltat a la cita.....

Nin. Es home de citas, sentiu.

Spand. A la cita que veig donarvos per fer
sapiguer, no solament lo resultat....

(L'hi vé un arraque de tot y la Lota s'escuida de
picarli a la esquena.)

Home, no t'en descuidis de picar a
l'esquena.

Barr. I això que tenim?

Span. Res, que venim de *Abelilla* m'hi succestei pot y tinch d'allò mes tot.

Barr. (¡Dola va!)

Span. Com deya *dochs*, no solament lo resultat de lo infermetat de ma filla, sino que també anunciava lo seu propi car sabent.

Culd. I's pot sapiguer al qui penseu casarla.

Barr. (¡Ei senyo, me sembla que s'emportará pota.)

Comp. Que n'has de fer tu.

Barr. (¡Pecat *barquingoli*.)

Tull. (Pare, no, no ho feu.)

Span. (Perque filla meva?)

Tull. (Perque jo sense 'l *Carpaó* no puch viure)

Nin. (Que n'hi passiu de portis en *Caldes*.)

Culd. Bé, diguen qui es lo preferit.

Spand. Douchs sapigan tots que l'herreu d'a
quet trons es lo gran princeps Sidi-
Beco-Isao-mas.

Fulla. Pare qu'heu fet.

Sid. Gracias gran rey.

Comp. (ap. a' Sidi) Después nos veuem

Sid. Ja ho sabem quant volguem.

Ban. (Quin pabrat lo compte.)

Suld. (Jo tinch de desfer aquest casament.)

Bon. (Veyen si jo tenia rahó.)

Nins De vajar, prou comentaris y vinga getar

Bon. Ben dit; fem algun jeth.

Sid. Proposo juga' a' "puput".

Tots. Aceptat.

Full. (Que ordinari.)

Spand. Apa si, ¿Que amaga?

Bon. Femo a' palletas.

Ban. Capita.

Cap. Panen mi senyor.

Spand. Ves a la quadra y porta unas cuantas pallas.

Cap. Entés. (*Spatis*)

Don. Spentes esperem las pallas, lo trovador que'ns
reciti algun vers o'ns canti alguna cosa.

Gats. Si, si.

Non. (*Ha Non, ja' no se'.*)

Non. Si no me'n recordo de res.

Cudd. Vaja digas home.

Non. No'n sé cap.

Spand. Digas, encare que siga una bestia.

Non. Si? donchs vos ne dié un ben bestia

Varios. No hi fa' res.

Non. Aqué'l teniu.

Gats, caballs, gossos y llebrs,

birros, cabras y esquiuols,

panteras y cocodrils,

anells, porchs y berinots.

Camells, ratas y gacelas,

nicos, monas y musols,

serps, elefants, llops y focas,

tigres, cotoeras, lleons,
 Spatjos, mulas y canaris
 mosquits y ramolous.....
 aqui tens un vees ben bestia
 que's del modo que tu' l vols.

Tots. Bravo, bravo.

Capita' (portant un grapat de palla.) Aquí tenen
 la palla.

Spand. Gracias muy.

Bon. Bueno; quanto som? Un, dos, tres....

(Conta tots los que hi ha y agafa tantas pollas con
 personatjes conti procurant que la primera agafi la
 mes llarga.) La que trequi la mes llarga amaga.
 Teniu, aneu prenent..... Ah!

Tots. Que?

Bon. Los patjes que també jugan.

Capa. I donchs.

Bon. No faltaba mes.

Spand. Si, si; tothom.

Bon. Au, donchs, tó; afafa tu.

Sarg. Uy qu' es curta.

Barr. No amago jó.

Cud. Donchs jó tantot amagari.

Comp. La meva es bastant curta.

Tota. La meva n' hi falta un tros.

Sid. La meva no hi es tota.

Band. Jo no amago.

Bon. Apa primpeca, no mes n' he quedat
dugas, á amagar ó vos ó jó, treu.

Full. Deu vulga que siga curta.

Bon. Amiga, si qu' es ben llarga.

Tots. La primpeca amaga.

Bon. Au vinga un mocador. (La tapa
d'ulls y després li enseña 'ls detalls:)

Bon. Quants dits hi ha.

Full. Tres.

Varios. No hi ven no, apa vinga.

(Jugan uns cuants jochs al puput y despues lo uy
diu.)

Spand. Bueno, prou ja y poden anar desfilant,
pei haver acabat l'asamblea, mes antes
uy dirvos quatre paraulas.

Tots. Vinga, vinga.

Spand. No, antes vos deixó fer una mica de
ball.

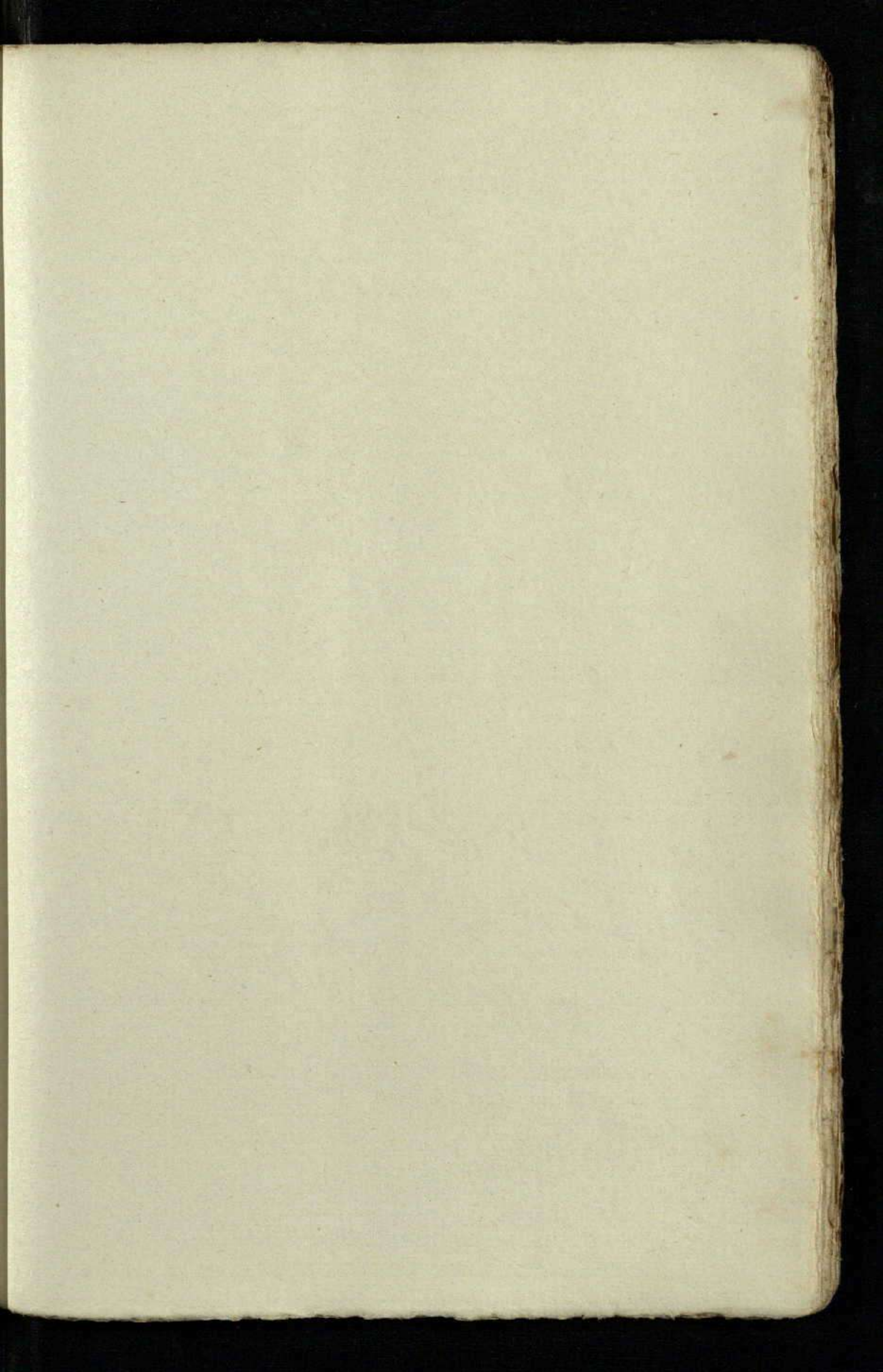
(Variats parejas ballan un minué, y despues lo
ros de ball també hi pendrà part.)

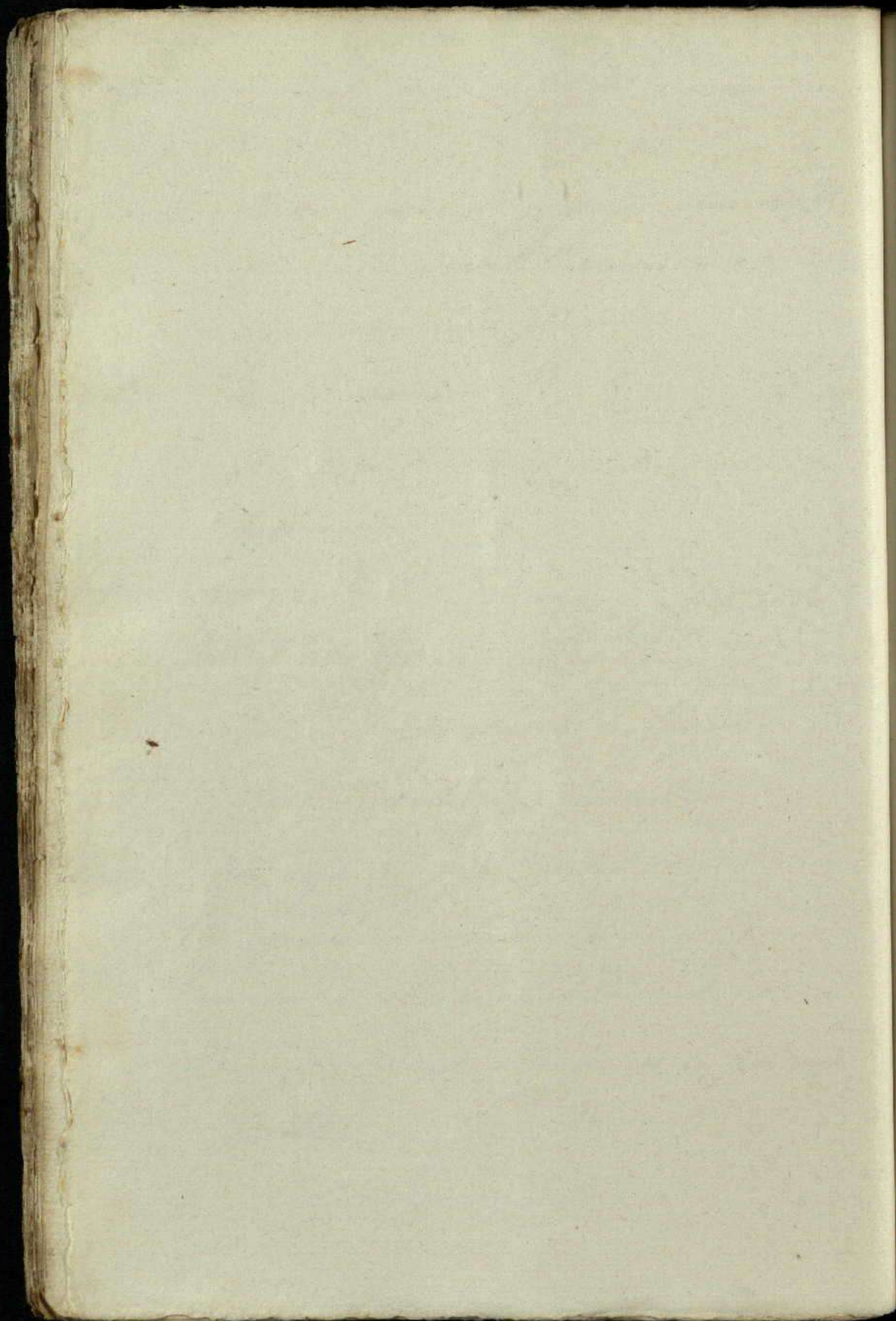
Don. Bueno s'ha acabat lo broquil.

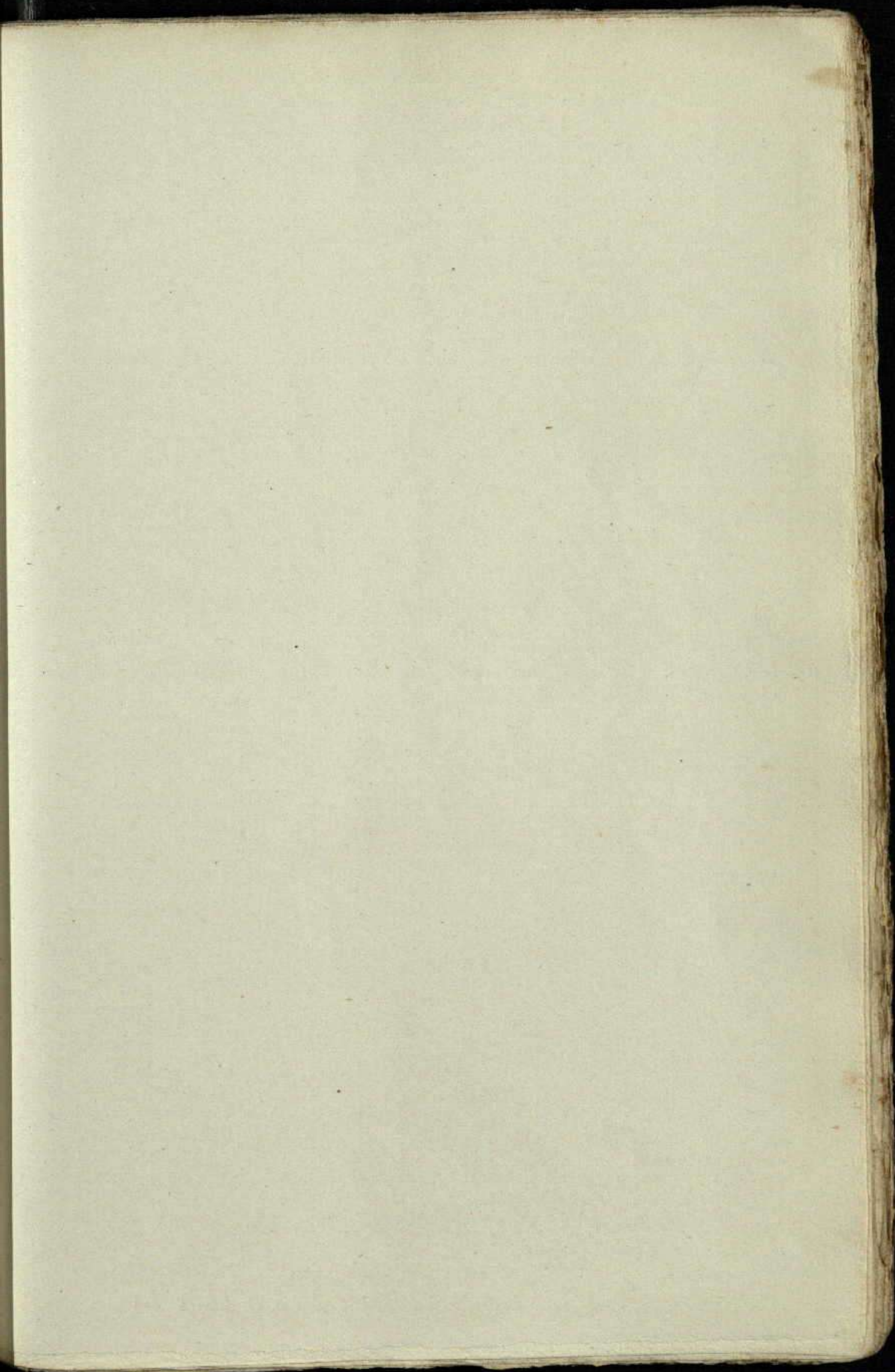
Fall. ¿Què m'cridaven Bonauilla?

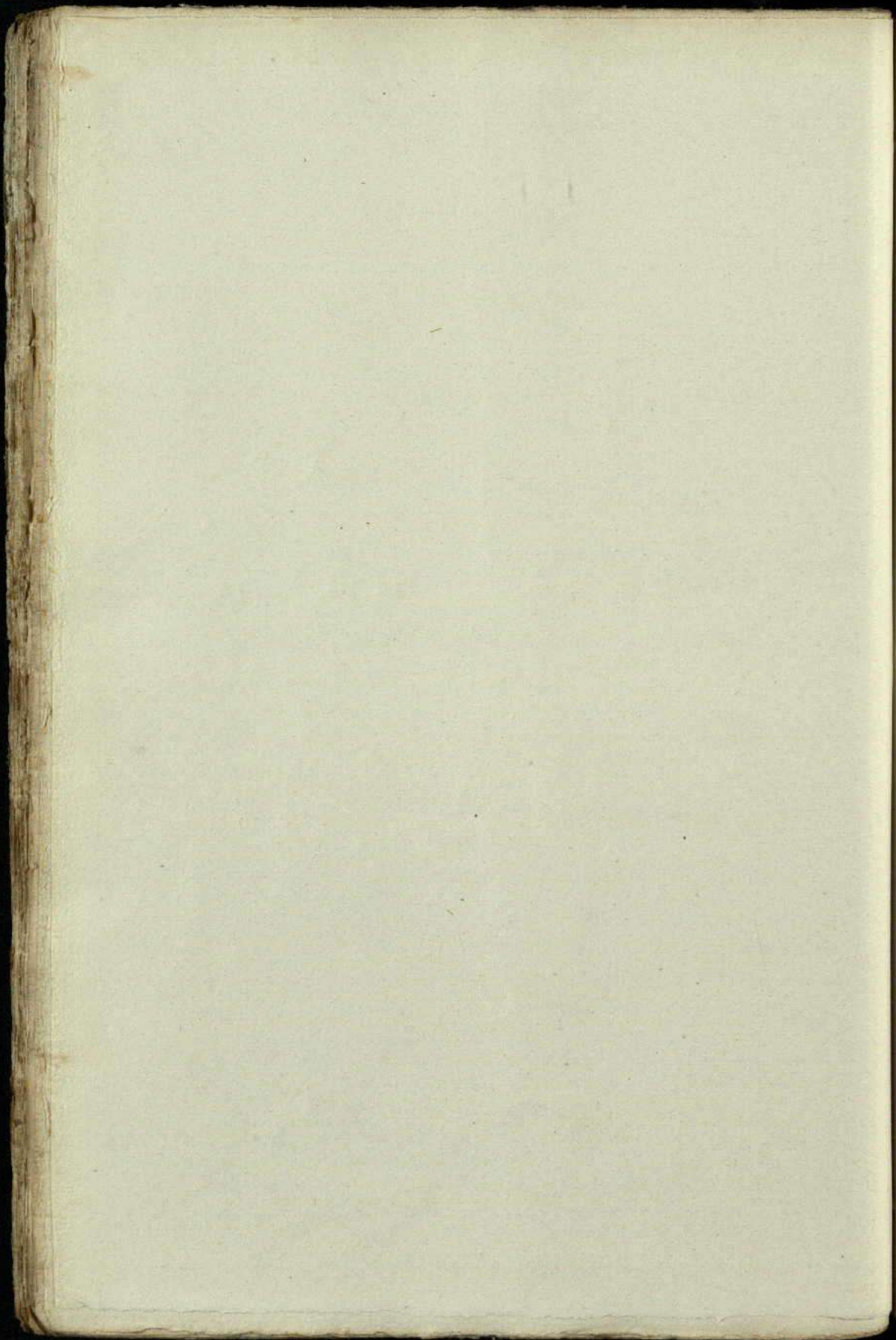
Don. No, deya que ja s'acabat la gatrara.
(Ay! quina mirada m'ha donat, com mes
va' mes l'estimo.) Per lo tant gran
monarca poden dirgeris la paraula.

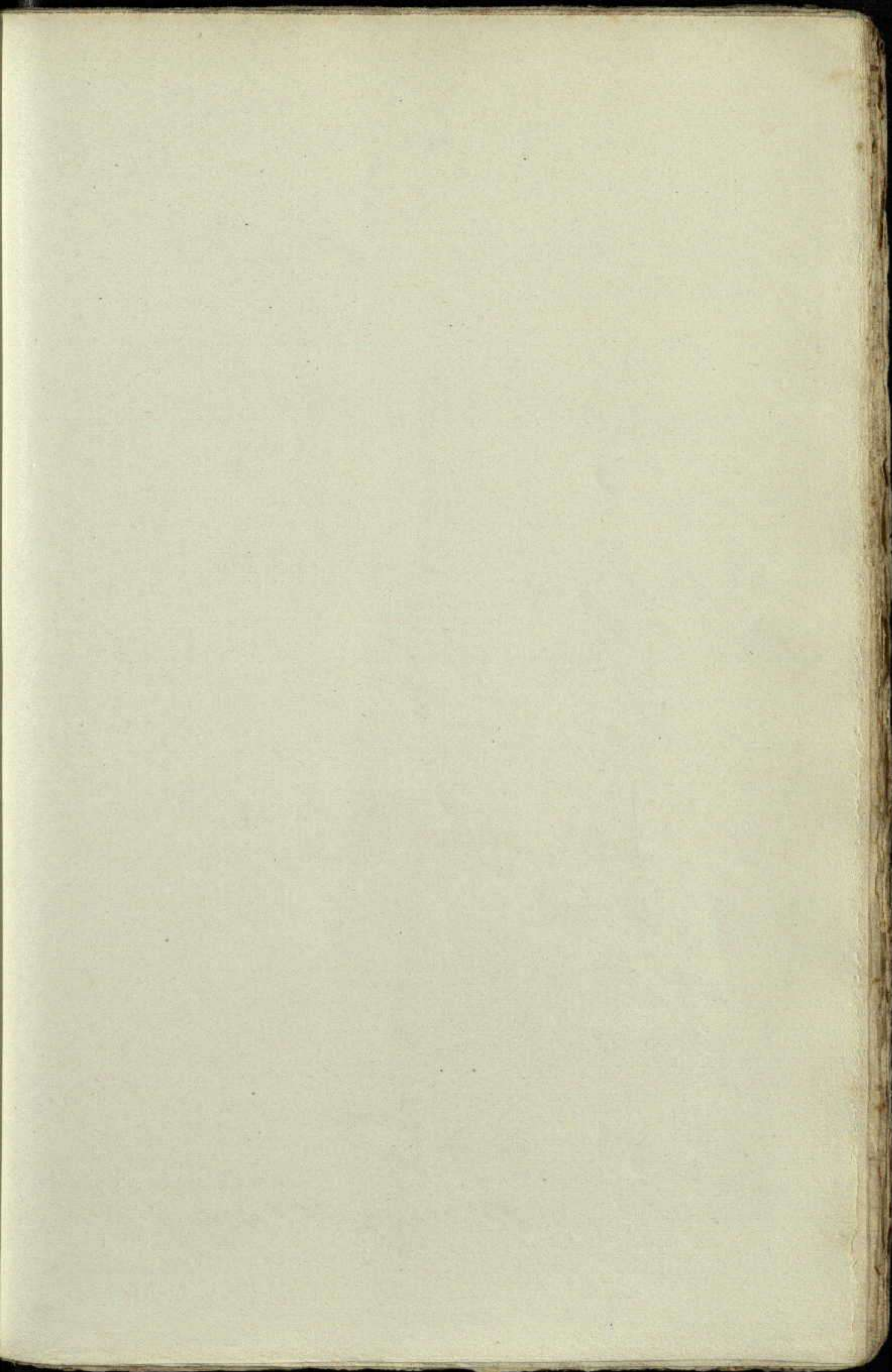
Spand. Escottem.

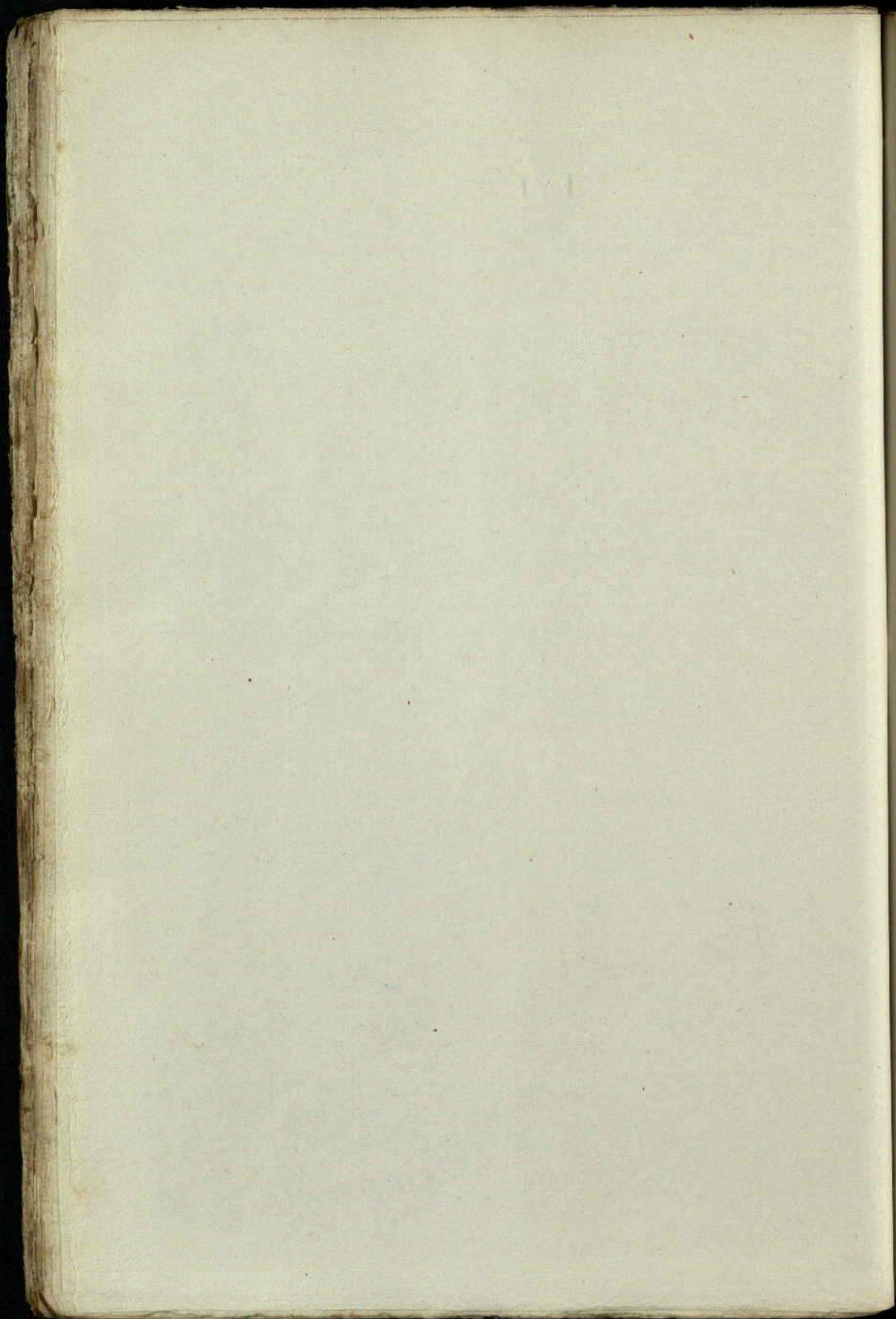

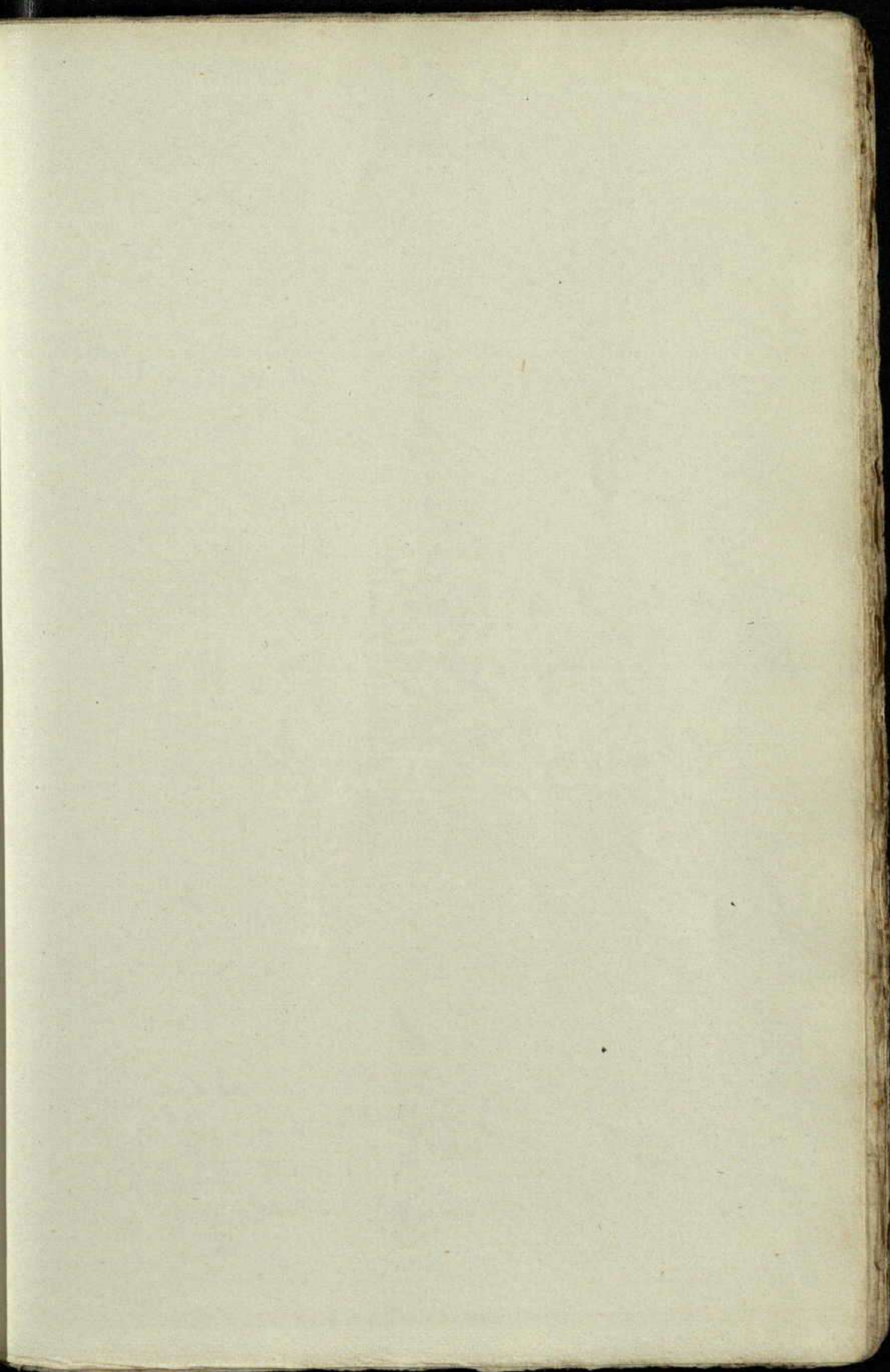

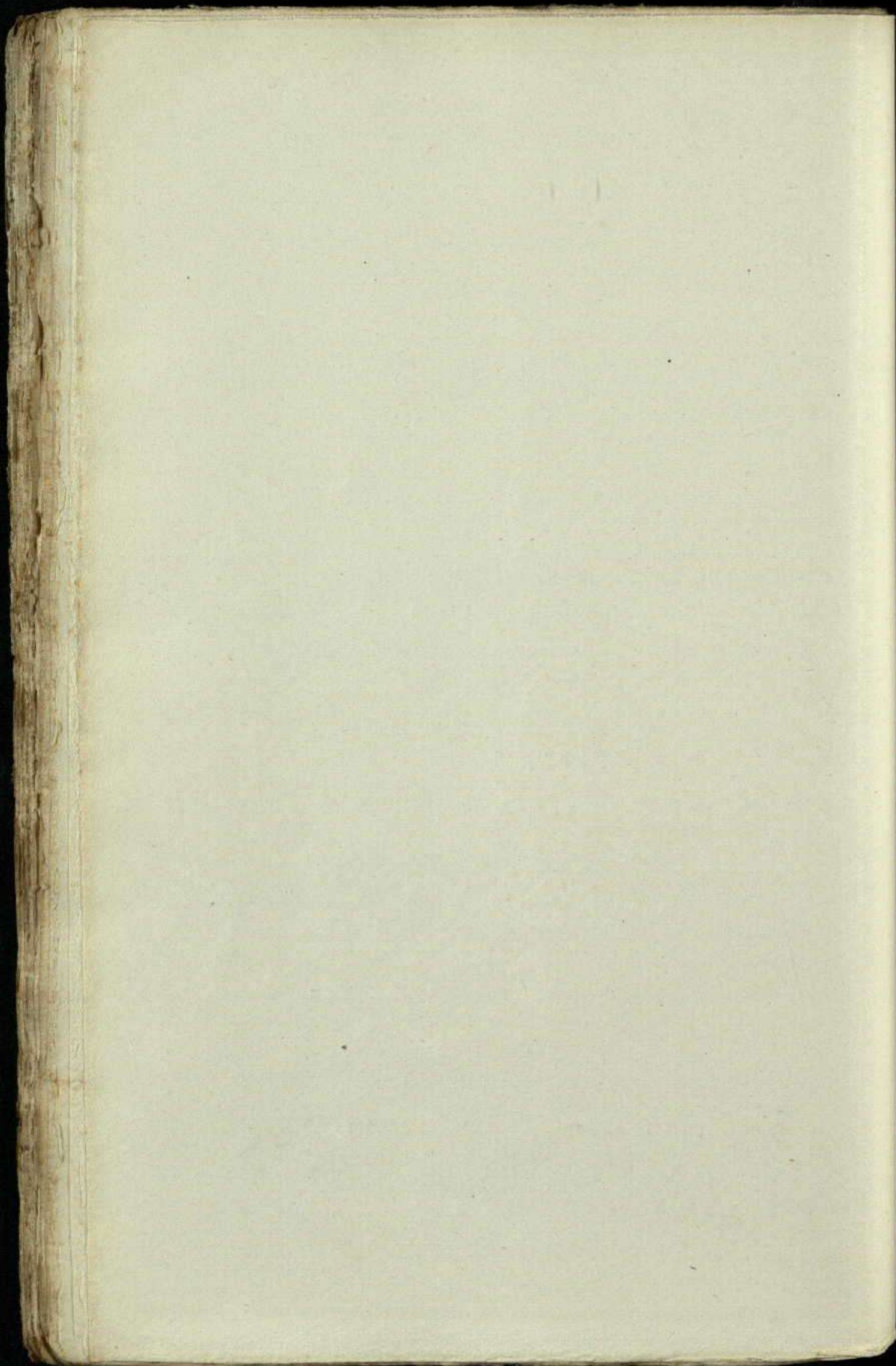

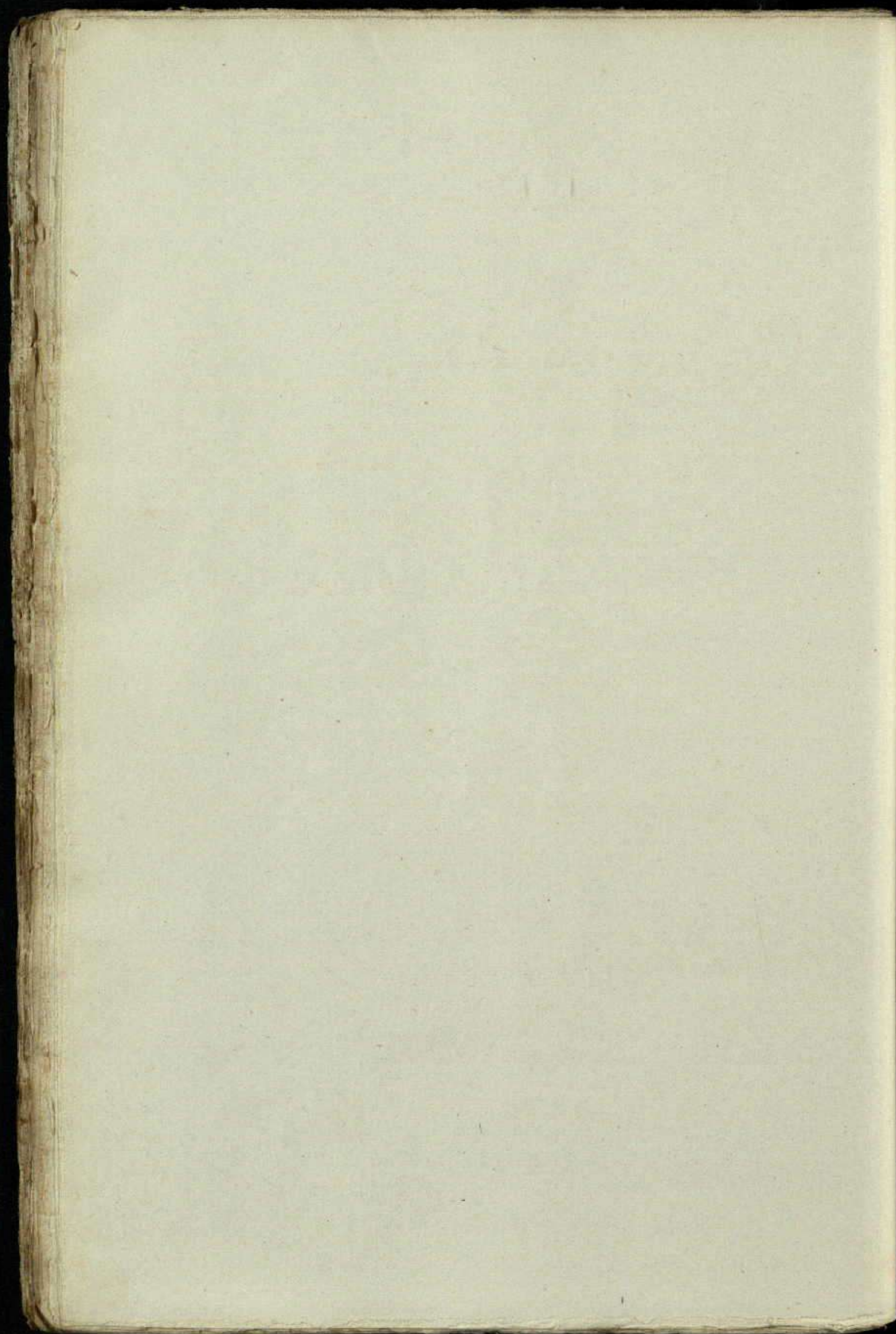

Blank page with faint bleed-through from the reverse side.

Acte Segon

Quadro Quarto.

La escena representa un hermosos jardí, á l' esguerra el palacio del rey Spandouquillas III. Al ariscarse el teló aparecen por foro aquet, lo sabi Baraullera y el doctor Cudesach. Lo rey está molt pensatu.

Escena Primera.

Lo rey Spandouquillas III, lo sabi Baraullera y lo doctor Cudesach.

Spand. No sé que ho fa', tot avuy qu'estic d'un humor de deu mil diables. Semble que un enjam de burras que tot just acabau de neixer ballin una sardana dintre mon cap, tal volta ho fa', al bester que turch altre vegada á ma filla malalta á la

cuál temo que la mort se me la endugui;
y enya es la causa de haveros critto a
corra cuyta, per veure si trobaban un re-
mey radical á ma pobre filla.

Bon. Gran rey y senyor; expliquen vos que ja
estem prompte á servir vos y doná la pau
al vostre cor y la salud á vostra filla.

Cald. Expliquen. Els entecedents y conseqüents
de la seva malaltia.

Spand. No sé si sabré explicaeme prou clá, per
que poquen fer vos caurech del seu mal,
pero ab los poch details que vos donaré,
podren formar lo pronostich.

Bon. }
Cald. } Dixer.

Spand. Fa un cuant temps que no veig á ma
filla tant alegre com ántes, á pesar dels
banys que va pendre; pues lo que avans
li causava molta alegria, avuy l'altra,

sempre la veuen teista y capficada, y mes
pensada que un pebrat quant se passa, so
la veuen eicre al parlarli del compte del
Carpi, home á qui tuch aburit y aqui sols
per no veuel fora capsá de fermel fe' ab
arrís un dia qu' auerim d fer un bon leuá.

Cul. No se' perque haben de tenir tan odi
á lo compte.

Bon. (Bavo, aixó morra!) Se sembra que
vaig comprenent la malaltia.

Spand. ¿ Vos buldesach?

Cul. Jo no ho veig tot el com en Do
maullera, podé ab mes datos.....

Spand. Con vos deya donchs, mireu si' l tuch
aburit que he prohibit que m tuin
carpi al olla y al mateix temps he
donat ordre de que tottan que mati
vestias llensí l carpi baix pena
de la vida.

Cul. Nos no considereu que lo compte es

un bon picot, honrat, treballador.....

Spand. De, bueno; dejenko corre. Anem al gea
y vosaltres menjeuvs la palla.

Bon. ?
Culd.) Gracias, gran senyor.

Spand. No val la pena. Deya donchs que ma
filla esta mala y hasta la mes alleras
que cap optich de la sambla.

Bon. (Aiso' marcho molt be', dejenli propo-
sar mon intent, de casarme ab la primpe-
sora.)

Culd. Basta, basta; no vos expliqueu mes,
ja he compres lo enfermetat de la vostra
filla.

Bon. So' encara hi fet mes.

Spand. (molt content) ; De debo'?

Bon. Si, ja tinc lo remey per la vostra
filla, pues ab lo que he dit ja he
compres quina es la seva enfermetat.

Spand. ; De veras? ; Prometen curarmela?

Culd. Si!

Bon. Pero es precis que feu estricticament lo que vos dirém.

Spand. Digen! digen! que si logren curarmela voscondecoraré, a vos, ab la honorable creu de la "Ultera cura ninetas" y a' vos ab la "bul - del sach d'una dona"; digen que'm teniré impoient.

Bon. Donchs la seva enfermetat es la me.....

Culd. La semana que vé ho posarem en practica y creuen que daró resultat.

Man. Pues veniu ab mi que veuen té la noya y podreu juzgar milló. (S'en vont tots tres pel foro enrahonant acaloradament.)

Cuadro Quint.

L'escena representa un gran saló en lo palacio del rey. Se arandouguillas tercer, portas laterals y al fondo una gran arcada ahont s'hi veurá el jardi formant una balustrada a la que s'hi pujara ab dos ó tres esgrahons. Los similes

mables que hi ha ab escena son dugas cadures de palla
ordinaria.

Escena II.

Lo sabi Bonauillero y lo doctor Culdesach
que enten per la primera parta de l'esquerda.

Bon. Suposo que enteen conforme ab lo men
prenostich.

Culd. Si, soch de la mateixa opinio. Lo que
necesita la primpera es un marit ben
complet.

Bon. Aixó mateix, y d'aquet modo s'evitan
complicacions que podrian anar sortin
y que nosaltres deben evitar.

Culd. Conste donchs que tots dos deben buscar
la medicina ó la primpera.

Bon. Spes reticemnos que veig que l'ey se deci
jeix aquí y segurament voldrá tenir una
conferencia ab sa filla.

Culd. ~~Adieu.~~

(Se van pel fondo)

Escena III.

Spandouquillas III y luego Fula-de-Bokil
per la primera posta de l'esquerra.

Spand. Segons m'han assegurat lo sabei Bonar
ullera y lo doctor Culdesach lo remey
de ma filla, asseguraré mon tresor
y mon porvenir, puig si la caso ab
lo gran princep Tidi-Beco-Spa-ma
mas que 's molt valent, me vehuré lliu
re per sempre d'aquet ditxos Caspó.

(Surt Fula-de-Bokil, que al veure a son pare
pensatiu diu, obrint sos braços.)

Fulla. ¡Pare!

(Spandouquillas al sentir a sa filla 's tomba de
repenta y també ab los braços oberts diu:)

Spand. ¡Filla!

(Fulla-de-Bokil va per abraçar a son pare pero
aquet li allarga la mà y diu:)

Spand. ¡bons estàs?

Fulla. Be y vosté?

Spand. Per açe molt bé noya.

Falla. ¿Donchs quina es la causa de vostra tristesa?

Spand. Vost que t'ho digui? Donchs, seu.
(Los dos s'asentan) Després d'haver consultat l'oxa estona ab lo sabi Bonauillera y lo doctor Culdesach, he pogut deduir, baix un gran estudi mitologicich qu'hi fet sobre mi matèria, quina es la causa de ta malura. Per lo tanch vull que llogich y rotundament vull que'm contestis a lo que vaig a preguntar.

Falla. Digui!

Spand. ¿Quin dia voi ser la lletim que vos tenir l'atach?

Falla. (Pensant molt) Spicis, lo dimecres; han passat tres dias, aixís es que'm tornaré a repetir.....

Spand. Basta, ja ho sé, no't cansis en capficorte.

Falla. ¿Donchs pare!.....

Spand. No, ja hi parat prou, desde avuy, coixeré
y coixeré molt, fins a trobar-te la cura
radical. Preparat per casarta a la
major brevetat ab lo gran príncep
Sidi-Beco-Spa-mas.

Fulla. Pero pare!...

Spand. A mi no se' m' replica. *(Cridantlle)*

Tota de Bastos.

Fulla. *(Cassame ab en Beco-Spa-mas, l'home mes fastigós qu'he vist en lo mon, aixó si que may. ¡O de capó o' de nin-
jú!)*

*(Sutt lo patje Tota de Bastos pel fondo y fent una
gra reverencia diu:)*

Tota. Jean senyor.

Spand. Cuant jo't crido ves mes depressor.

Tota. Es que feya una feya molt precisa.

Spand. Bueno, aixó es altre cosa. Ves y digas
a me'n Bonauvera que immediatament
desseguida me porti aquí a lo gran
príncep Sidi-Beco-Spamas.

Tota. Molt bé dir. (Saluda y s'en vai pel fons)

Spand. Veurém si d'una vegada extermino jo
aquest mal.

Tulla. Pero pare!

Spand. (De mal humor) Que no porro, t'he dit!

Esqueiçame!

Tulla. ; Que'n soch de desgraciada!

(Pen vom tots dos per la segona paeta esquerra.)

Escena IV.

Bonaullera y Lidi-Beco-Spa-mas pel
foró.

Bon. Creyessone Beco-Spa-mas, no volquen
en manera alguna acceptar la moa de
la primpsesa, puig heu de saber que son
"paleta", no pot ser mes fatat, perque
al consultar jo ab ma gran ullera,
que per cert es molt bona, com ja
suposo que sabreu, puig de aigó me
me' lo nom que tuch. Com deya pues,
al consultar ab los "paletos", y demás

"ases," del firmament té sort de la primp-
sese, he rebut desenganys fatals.

Sid. ¿I que volen dir ab això?

Bon. Qu'ella no v'ho convé.

Sid. Perqué?

Bon. Perque vos necessiten una dona que pugui
donarvos un digne successor per poder con-
tinuar vostres conensades companyas,
(A veure si així desistiu y jo'm caso ab
la primpseca.)

Sid. D'una part trobo que teniu raho, perque
un home tant valent com jo.....

Bon. Es lo que jo vos deya. I ja que parlem
de valents y de bravuras, podem continuar
la relació interrompuda de vostres grans
aranyes.

Sid. ¿Es dir que volen que vos expliqui?.....

Bon. Si, aquell gran combat que van
assistir.

Sid. Escolten donchs.

Bon. Samalap-ji, jamala-jo'

Beco - spa - mas, poden parla.

Lid. X Parlant poch, prò malament,
vos contaré aquella historia
que vó' triunfar ab la gloria
d'un amor tot ple de vent. (pauca)

Era de nit, no ploria,
pero tampoch feya sol,
surt un burro ab un bressol
y l'olla crech que bullia.

La mare estava ls fogons,
batejant un plat de sopas,
y l'rey dirigint las tropas
y gratantse ls panallons.

~~Del mar naixian llant~~

Jo que ho veig, li abordo l'loro
y en lo bell mitj a los foscos,
nos vam menjar un plat de morcos
fetas ab salsa de moro

Jo que faig dormi a las botas
per da' menjar a la campana

J' m' diu que la rassa humana
va venir de quatre potes.

¡Llamps y trons y pluja y vent!
criant a la llevadora.

s'encora la tapadora
y ^{sur} sur un canal riuent
y al acte neix un convent!

Ve'l bisbe, cantan ls grills
y'ls hi aterra las patillas;
resultat, que se abandonguillas
va tenir cincuenta fills.

Quant van sabí aixó l'bisbell
ne van da conte als gegants
y allavors los capellans
van destruí ls seus castells
L'un li tira renechs fins,
el papa embestey la collar
l'Arria ho veu.... destapa l'olla
y'ls hi fica tots a dins.
Ja es el judici final

L'angel toca la trompeta

y es presentada la Pepeta
ab lo nas tot plé de mal.
I'en vai entrà Barcelona,
là terra, l' cel, y l' infern,
y allavors puja un govern
presidit pel noy de bona.
Sponjetas, rabes, bolets,
l' elefant compra maduixas
pere diu qu' are las bruixas
no portaràn calsetets.
¡Horror, venjansa, pietat!
els indios de Vallvidrera
menjan vi sense cullera
per no gastar tant calsat!
Tot hom menja coses bonas
y tothom pateix de fam
y tothom, patim, patam,
terra d' escudella donas!
Tot seguit renechs de pobres,
llavors patatas de suro,

y allavors qui'm dona un duro
li dono de franch la sogee.

Llavors singlots de jégants,
llavors mitjons a' la basca
y allavors j' qui'm compre l'ase
qu'are tendr al meu devant?

De prompte se sent un crit,
tot l'univers se subleva

y apareisan Adan y Eva
merxant fuit del prohibit.

! Sen po veu, puja' l'terrat,
crida a' n'el matalasé,
tren l'exposa del tinte,

y fabas y pa' terrat!

Don. Jamala-ji', jamalat ja',
que bé', que saben parla'!

Sidi. Jamala-ja', jamala-ji',
donchs jo sempre parlo' així.

Bon Ton versos de recololi!

Sid. D'un home de molt tupe!

(Tots dos se fan un gran saludo moro y s'en va'n a Bonauillera pel fondo.)

Escena V.

Sidi-Beco-Spa-mas y Carpó pel fondo.

Sid. Pobre Bonauillera! no saps com ferho pera ser servicial al propiim. Pero calla!

Qu'es aquest soroll? (Se sentan पास y surt en Carpó pel fondo.)

Carp. Ah! sou vos? m'alegro de trobaus, porque d'aquet modo m'estalvieu la feyna de que vos busqui.

Sidi Suposo que sera un assumpto de molt interes.

Carp. Poden contar que cuant vos buscava es porque es interesantisim.

Sid. Donchs al gra, que tuch la feyna ab lo monarca.

Carp. Precisament per aqui comensa la nostra

entrevista.

Sidi. Digueu.

Carp. Dech que lo monarca vos ha enviat a
bussa?

Sidi. Si.

Carp. I no sabeu perque?

Sidi. No.

Carp. Donchs jo vos ho diré.

Sidi. Home me'n alegro, puig d'aquest
modo me sera mes facil contestar
al gran Spandouguillas.

Carp. Donchs la vostra entrevista ab lo mo-
narca es per tractar una boda que jo
no puch consentir de cap manera.

Sidi. I vos que n'heu de fer!

Carp. Bon s'enten que n'heu de fer? Si
precisament la novia es la prinpessa
Fulla-de-Mokil a' qui estimo ab tot
lo cor.

Sidi. Ah! no es mes qu'aisó? Donchs dech
dirvos francament que ja may consentiré
que la prinpessa s'casí ab un Carp.

Carp. Benechs z pecats moetats! j y qu' es lo
que vos proposen?

Sidi. Casarme ab la prinçessa, ja que son
pare protegeu lo casament.

Carp. Aixó no serà may, moro de guardaespia.

Sidi. A mi' tal insult, rata dels frances, que
no saben que'l qui insulta á lo gran
princep Sidi - Beco - Spa - mas te de
donarse per mort.

Carp. Donchs jo no m'hi dono, y anem, sur-
tim á fora perquè estich desitjant fer-vos
cuatre tretos á la vostra pell.

Sidi. Aném Carpó.

Carp. Anem. (Van per anarsen y de repente surt
un barquinyoli ab una copa d'aguardent que l'entrega
al Carpó.)

Carp. S'aguardent!

Carp. (á Sidi) Esperem! Esperem fe'l traça
z marchalém deseguida, j son servit!

Sidi. Que vaji de gust.

Carp. (Donant la copa al patge) Bé, vesten à dins.

Carp. Spolt bé din. (Pen va pel foro)

Carp. Ja estich satisfet. Pero si no vos fés
rés, desitjaria aplasa' l' desafió per un
altre dia.

Sidi. Com conegeu.

Carp. Touchs, quin dia?

Sidi. Tant me fa'.

Carp. Hora?

Sidi. Com vos conegeu.

Carp. Demas.

Sidi. Qualsevulgas.

Carp. Sidi?

Sidi. Al que vos volguen.

Carp. Esta' bé. No hi faltaré.

Sidi. Jo tampoch.

(Pen van un per cada costat del fonolo)

Escena VI.

Los patges Barrabantu y Barguinoli
un per cada costat del fonolo.

Bar. ; L'amar y tros y butibarra!

Carq. I donchs, que't passa Barrabanta?

Bar. Que m'ha de passa'!..... Penechs chinco!

Que mon amo s'ha desafiàt ab lo teu m

y si me'l mata..... si me'l mata.

; Slonguets calents!..... si me'l mata!.....

Carq. Si te'l mata..... serà mort.

Bar. Bola ve! No comprens que si me'l mata,

~~Carq. sense~~ barquingoli sense sucre,

me farà'l carpó a la llana! y a tu

se't menjo sucat ab vi ranci!

Carq. Donchsaiçis, pensem un modo, uno mor

nera, un projecta, una aldeya, un medi

per evitar aquet desenfilò.

Bar. Just, pensem. Pensa tu, penso jo, que

pensi totkorn. (Eots dos estan una estona

capficats ~~foras~~ qui penso una gran cosa. De repen

ta en Barrabanta fa un gran crit y diu:)

Bar. Ah!!!, Petons de menja calents! Ja'l

tinch!

Carq. Donchs au, dig'la.

Bar. No. Tu' secundam lo meu plan y' t' ju-
re que triunfarém. Per de prompte; quin
dia 't semble millor per posarla'n pròictio?

Carq. Lo dia de desafio.

Bar. Quina hora?

Carq. La mateixa d'ells.

Bar. A siti?

Carq. Allò' ahont ells aniran.

Bar. Esta' bé'. Aden baquinyoli dels.

Carq. Aden Parabamtu Moico.

(S'en van pel fons d'un per cada costat.)

Escena VII.

Spandouguillas y Lidi-Beco-Isa-mas
sunt abasats.

Spand. Oh! futur gendre, no pots pensar-te
l'alegria que'm donas, ab lo desafio
que tens desconcertat ab lo del Carpo?
Lo que has de procura' es exterminá
la seva rassa.

Sidi. Això deixabo a' compte meu. Ell robar
me la pempessa? això si que may, may,
y may.

Spand. Oh, donchs ves, ves al desafió y deixa en
bon lloch la teva fama y ton nom.

Sidi. Adios!

Spand. Adios! (P'abrasan varias vegadas y per
ultim Sidi's dirigeix al fondo y cuant arriba a la
port. din a Spandonguillas!)

Sidi. Primerament, la venjansa,
y después, bona pitansa

Spand. Si logras mori ab amor,
ma filla et daré l'amor.

Quadro Sext

(Es de nit)

L'escena representa un bosch en el cual
si den efectuar lo desafió entre'l pempess Sidi-
Beco-Spamoras y lo compte del Carpo.

Escena VIII.

Música

La música toca con una especie de marcha
fúnebre pero molt acompasat a fi de que los personat
jes puyan marcar los puntos. Surten per el primer
teme Bero- Spa-mois y Carpó, un per cada costat,
dirigintse tots dos al fondo, y al arribarhi's topan
y's descubriren y al convegersse baixen precipitada
ment al procemich y fent lor lo qu'hi juga a la
"morra", dihen:

Lidi. } (declamant.) Tres, sis, nou.....
Carp. }

Loro (à dintre cantant.) Qui juga a da pinyols,
qui juga a da pinyols,
tres... sis.... nou.....

(al sentir aixó tots dos tornan à embosarse y's
dirigirer al fondo dirigint una mirada per totes
bandas y al estar segurs de que no hi ha ningú torna
atra vegada al procemich y repetirer lo mateix joch
quedant també sorpresos al sentir lo sorbal igual
pel que fa' cuant sur lo vent de dintre l'cos de

una persona, en el mateix moment de sentura dit
sorol, passa pel fondo un guerrero ab un fanalet encés
y se li apaga. No podent resistir los personatjes el dolor
que fa dit sorol tapantse el nas d'íher:)

Carp. Deixem passa!

Sid. Un altre dia serà! (S'en van tots dos
per lo mateix lloch per ahont han sortit.)

Escena IX.

La música toca ab gran soroll y apacien lo
patje Bacrabantu tapantse el nas y fent moltes
contraccions que acaba per morirse. - Cosa des
puet una sinfonia melodiosa y furt lo patje
Carquinyoli també tapantse el nas y despues de
per algunas monadas pres propias d'una dona
que d'un home acaba també per morirse.

Cuadro Sextim

La mateixa decoració del cuadro quart.

Escena X.

Lo Rey Spandonguillas III. pel fondo.

Ja la nit estén sa negra capa
per la terra, y dins de dos horas ha de arribar
en Tidi-Beco-Spa-mas per dar-me 'l resultat
de la nostra intriga. ¡ Dugas horas! ¡ Duga
horas! ¡ Spay m' habrian semblat tan llargas.
¡ Pres.... tinguem paciència, y esperaré en
mon palau la noticia del meu gendre.
!!! Deu!!! feu que 'l triomf de 'n Beco-Spa-
mas, siga complet! (Entra a palau)

Escena XI.

Música.

(La música toca l'aria del "Crovador" y surt
pel fondo ab molt recel y embosat ab sa capa lo
rompte del Caspó. Spira per tots costats y al costar
segui de que no hi ha ningú cantant.)

Princesa del meu cor
surt que t'espera

qui en lo mon mes t'estima,
t'estima y t' venera.

Dit Fulla - de - Brokel

vina á mos brasos,

qui t'espera ab amor

y t'ligarà ab sos llasos.

(Al sostenir lo últim nota se sent en Nin desde
dins que seguirà el calderón dient:)

Nin. ¡Drapos y ferro vell!

(Al comensar á cantar lo del Carpó, la prinposera haurá
sortit á la finestra, y al escoltar lo compte lo que diu
en Nin, diu á la prinposera:)

Carp. ¡Neyo, portali'ls drapos!

(La prinposera se retira de la finestra y surt desseguida
ab un farsellet de drapos que figura'ls entrega al dra-
poyre que es al fondo entre bastidors.

Escena XII.

Dit y Fulla - de - Brokel.

Parlant.

Carp. ¡Seon amor!

Fulla. ¡Esa vida!

Carp. Vivia á mis brazos!

Fulla. Ja hi soch. (*tirantse*)

Carp. ¡Que tens ma esperansa! Noto en ton semblant, rasgos de tristesa. Respon! Digas, que motiva ton trastorn! si es que'l tens. Confiam tos pesars! tas penas! digam Fulla-de-Prokil! digam que tens!

Fulla. Res!

Carp. Res!..... res! no pot ser. Noto descompost ton divi rostee y joveus tu que per res no pot ser!

Full. Estem sols?

Carp. Si.

Full. Pues l'ansia de que't passés alguna cosa, y perque cuant tu no ets al meu costat pateixo!

Carp. Ah! ma angelical Fulla-de-Prokil! Los presentiments son certs!

Cal volta? m sucubeixi alguna cosa!

Fulla. Que dius!

Carp. Si pitera! Pero tant pot ser molt com pot ser poch! Oh! Res, res.... un desafi, una pendencia, una acte de justicia, res!

Fulla. Un desafi, una pendencia, ¿ab qui?

Carp. Ab un ningú, ab un que s'ha atrevit a dirme que t'estimaba, ab lo prim psep Beco-spa-mas.

Fulla. Ab en Beco-spa-mas! oh! malhit siga!!

Carp. Si! pero l'malahire jo ab ma passa!

Fulla. I aquest desafi es inevitable?

Carp. Si.

Fulla. I si jo t'pregava que ho deixesis coerer! ¿ho farias?

Carp. No, noya, no! Es un acte d'honor ¿ab un acte aixís, ningú ab s' recular!

Fulla. b'implase la voluntat de Dios!

Carp. Amen. escolta! Si en la lluita cu

cumberico, preparás per mi?

Fulla. Spes qu' aixo! Si tu sucumbericés,
també jo morire!

Carp. Luego m'estimas?

Fulla. Spolt!

Carp. Donchs aixís m'adoras!

Fulla. Spottisim! A tu?

Carp. Jo t'venero!

Full. Ah!

Carp. Jo t'idolatre!

Fulla. Ah!

(Can desmayada á sos brazos.)

Carp. Encora hi ha qui deu mal de l'amor!

" Pocas vergonyas!!

Música

(del 'Noy de la pare')

Carp. Que li darem á la Fulla-de-Prokil,
que li darem que li sapiga bó,
no sé si d'arli una ajuda de pobre

s' be si darli algún be-be!

Parlant.

Caip. - ¿ha passat?

Full. Quasi; quasi. (Hocan las den)

Caip. Hora es ja de separarnos.

Full. Tant aviat!

Caip. Si! encara haig d'anar á casa per agafar l'armament y prepararme per lo combat!

Full. Ahot s'efectua?

Caip. Al camp de las cols.

Fulla. Y quant?

Caip. Dins d'un quart. No ploris!!! que se'm regira l'organisme!... Adieu!!!

Full. ... de... u!!!

Quadro Vuit.

La materia decoració que'l quadro quint.

Spisica

Escena XIII.

Carpó pel fondo.

Carp. Compte del Carpó me diuen
y es un nom molt ben donat
perque cada dia a casa
me'n donaban d'estufat.

Casadas m'estiman,
solterois també
y aixó si heuig de dirho
á mi'm va molt bé.

I tant si'l agrada
tant me fa si no,
tot hour á mi'm diu
lo compte Carpó.

Parlent.

Conque... ja saben qui soch jo, y de
quí ab el titol que porto. Preferent á nos
amors, no dich res, perque potser encara

faria agafar celos ab algú, Pero calla, sento
que venen, amagemo nos que no fos lo monarca
(I'en fô pel fondo esquerra, al mateix temps que
per la dreta surt en Bonallera desesperat y ab un
llonguet a l'una mà y a l'altre una copa de
mistos.)

Escena XIV.

Bonallera pel fondo dreta.

Spisica.

Don. No hi ha remey, m' haig de matar,
pero avants trench el esmorsar,
No hi ha remey m' mataré,
pero avans esmorsaré.

No hi ha remey, m' haig de matar,
de m' Bonallera que s' dirá.

No hi ha remey m' mataré
pero avans esmorsaré

Parlant.

Aquí, aquí es lo puesto per acabar ab
ma existencia. Aquí porto la copa y els

mistos. (al públic.) Son dels bons, 'l que
no ho vulgui creure que ho digui, 'ls hi ense-
nyaré la capse. Buens; jo 'sta preparat
el verens; are a' efectuar 'el suicidi; Bot
per tu, Fulla - de - Brokil! A la una, a'
las dugas, a' las..... No, encare no tinc prou
forssos. (menja un tros de llonguet.) Are. (ben)
; Ah! quina formigó pel pasatje dels macarrons.
; Cuont 'm spanllonguillas vingui q ab trobi
fent malvas, ben segur que s' penedirà del que
hí fet. (pansa) Ja m sento tot formigó.....
ja m roncan 'ls budells. Poté es que estich
debil. (menja un altre tros de llonguet.) Ah!.....
ja conensa..... Ah!!..... jo hi soch..... Ah!!.....
ja acabon..... Ah!!!!!! (Después de ridiculors
extremitats cau mort. - *Spissica.*)

Cuadro IVon.

La materia decoració del cuadro sest. Al
aipecarse la decoració apareixen morts en l'omni-
teng lloch que van morir en dit cuadro los patjes

Bourrabantu y Carquingli.

Escena XV.

*Sidi-Beco-Spa-mas y Carpó apareixen un
per cada costat.*

Sidi. Sou vos lo compte?

Carp. Si, Beco-Spa-mas.

*Sidi. Donchs acabem d'una vegada. Suposo
que hauren acudit aquí pe'l desafió.*

*Carp. Si; y m'impacienta ja vestra parra-
menta. Acabem d'una vegada!*

*Sidi. Acabem. (Creuen tots dos de sota la
capa, en lloch de las espasas un peu d'aquests llocs
y estrets ab los quals se desafian, y per mataese
se'l fican mutuament a' la boca o siga lo paup-
sep a' la del compte y vice-versa y al poch rato de
menjar diuen:)*

*Carp. Desgraciat! que'l meu peu estava
enverenat!*

Sidi. ¡També'l meu!

Carp. ¡Oh!!!... jo'm moro!

Titi. Ah!!!!... jo soch mort!

(Después de grans extremitats moren tots dos)

Escena XVI.

Titi y Fulla - de Brokil pel foro. - Al veure mort al del Carpó, corre a llençar-se a sos braços.

Fulla. Oh! Sobre Carpó men!! Sport!!! Ah!!!!

jo may podré viure sense tu, vaig jurar que't seguiria fins a la mort, donchs't seguira!!!! (Se menja un gratat de herbes

verenoses y después de fer uns cuants salts mortals

adau morta al costat del Carpó.) Ah!... Ah!...

pare!!! ea Aden!!!!... per!!!!... sempre!!!!!!!

Escena XVII.

Titi y Spandonguillas pel fondo.

Spand. Oh! ma filla morta!! Ah!! y també

In Deco-Spa-mas!!! Donchs.....

Complase la voluntat nacional!... Ah!!!!!!!

(Agafa una rama de un arbre y después de escon-
trar a terra mor al costat de Deco-Spa-mas.

Escena última.

Dits y El pianista que al veure que tots moren
s'arriba del pisotó y puja al escenari dient:)

Pian. Venjansa! ho Deu!, Venjansa!

Ara ja sols quedo jo,

bon Deu, demans perdó

d'aquesta horrible matansa.

¡Cristo! quin feio de pastetas!

uns moren emmerenats,

y l'altres espiciats

d'una essencia de monjetas.

Aquí hi ha agut un traïdor!

Oh! ja l'vie, no se m'escapa,

la causa d'eixa matansa

ha sigut l'apuntador.

Donchs que mori per malvat,

(Calla l'cap a l'apuntador y l'enxanya l'publich.)

aixís pagará sa culpa.

(Can un llamp y 'l mata.)

Oh! Deu meu! quina trefulga!

Ara aquest llamp ma matat.

Ja no te.... remey.... lo mal,

perque... la... vida... se acaba.....

(Can a' terra mort. - Pausa. - Al cap d'un rato s'arjeca
y diu:)

Batua! ja no hi pensaba,

encara falta 'l finol.

(Baja de l'escena y se arva' al piano a tocar. - Música)

Cuadro Oeu.

L'escena representa un hermos jardi. - Surt lo
cos de ball y balla varias puestas al compas de la
musica.

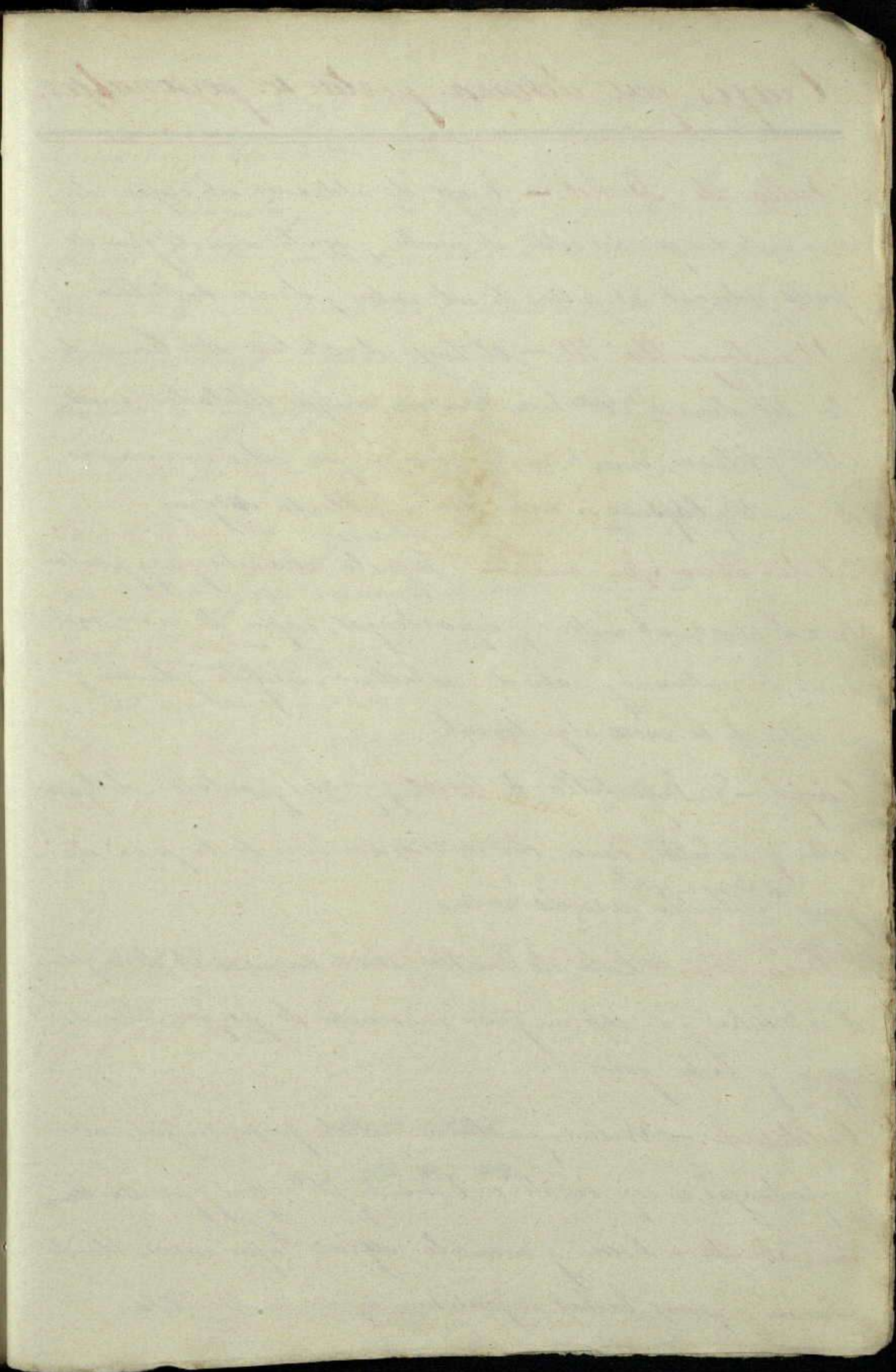
Cuadro Ultim.

Gran Apoteosis.

Al fondo surt un tímulo a sobre del
cual hi está' colocat lo rey Spandouquillas III. aguan
tant en l'ayce un gran banyol en el que s'illeixen
"Sevilla 1893" y sentada al seus peus la prim

sesa Fulla-de-Brokil, los pages Barrabantu y
Carquinyoli sostenen el manto del rey, lo príncipe
Sidi-Beco-Spamas y lo conpate del Carpó, aco-
dillas als pens del monarca y aduicats del bunyol; lo
Sabi Panauñera mirant tombó'l bunyol ab l'ullera
que serà una carabata d'aquellas llargas. Completan
el grup lo doctor Calderach, Nin, Non, Capità, Sota
de bastos, damas d'honor y guerreros. Locos de boll se
queda sent suado. - Cuadro. Lo teló baixa pau-
radamen

Fi

Trajes que debuen portar los personajes.

Fulla - de - Brookil. - Traje de aldeana ab capa de señora de las que are estan de moda, y sombrero molt gran de palla, adornat ab fullas de col, rabas y semis hortalia.

Spandouquillas III. - El traje d'estatua del Comendador del drama "D. Juan Tenorio", mitjas llistadas molt altas y botinas; manto real y corona; per ceto una massa de muste y ~~l'opasa~~. Barba blanca y blonda negra.

Lidi - Peco - Spa - mas. - Jaqueta chamberga y pantalons de moro, ab mitjas y espardenyas, capa de moro, morion de miliciano y sable de caballeria. Bigoti y lucha y lo color de la cara algo torrat.

Carpó. - Jaquetilla de torero, y faja, pantalon de trufa, colan y sabatas, capo, chavascos, y sombrero de dos picos de pape. ^{al pluyra de gall.} Blonda risada rosa.

Bonaullero, - Bota de malla, una camisa de dono plina d'estrelletas y al cap un gran cucurucho de pape. Blonda negra y barba gris.

Culdesach. - Walier, pantalon curt de pape, mitjas, cabres y espardenyas, al cap barretina. Barba, bigoti negra y perilla blanca.

Barabantu. - Colan y camiseta negras, tapa rabos, blonda blanca y grans barbas negras, una capasa molt petita.

Carguinyoli. - Traje complet d'anglet ab un gran
charrasco, y blonda ben rosa.

Nin. - Jaqueta y camilla de penjés y pantalons de soldat.
Al cap barretina. - Traje complet de trovador ab una llaia.

Non. - Guerrera de soldat, pantalons curts de penjés, mitges y
botinas. - Traje complet de bufon.

Capità. - Igual que'l del "Rey que taviem

Tota de Bastos. - Igual que la del joch de cartes.

Coro de doctors. - Igual que li doctor buldesach.

Guerreros. - Gran variació de trajes

Gent del poble. - La mitat com lo primer d'en Nin y l'altra
mitat com lo de'n Non.

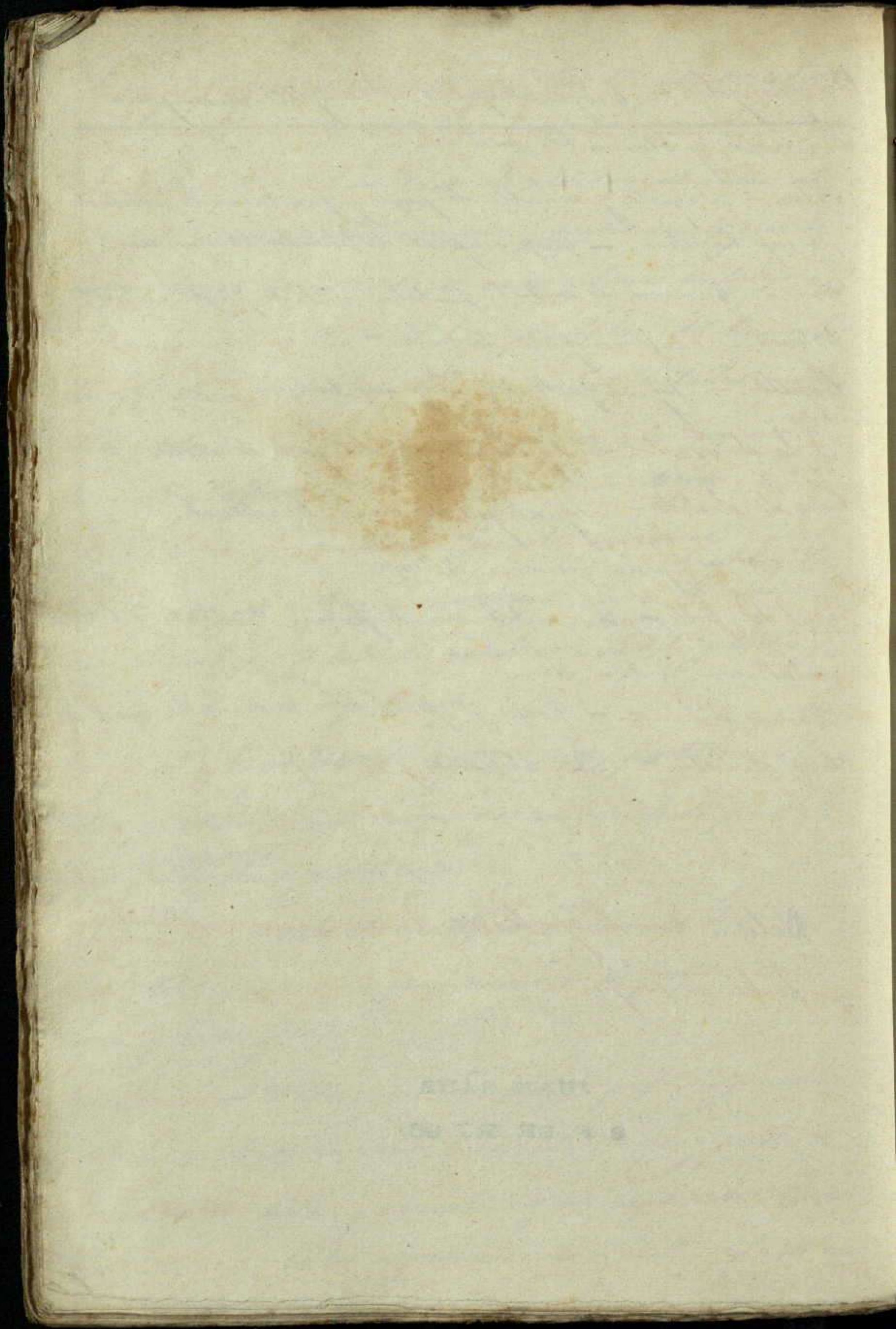
Damas d'honor. - Trajes d'epoca.

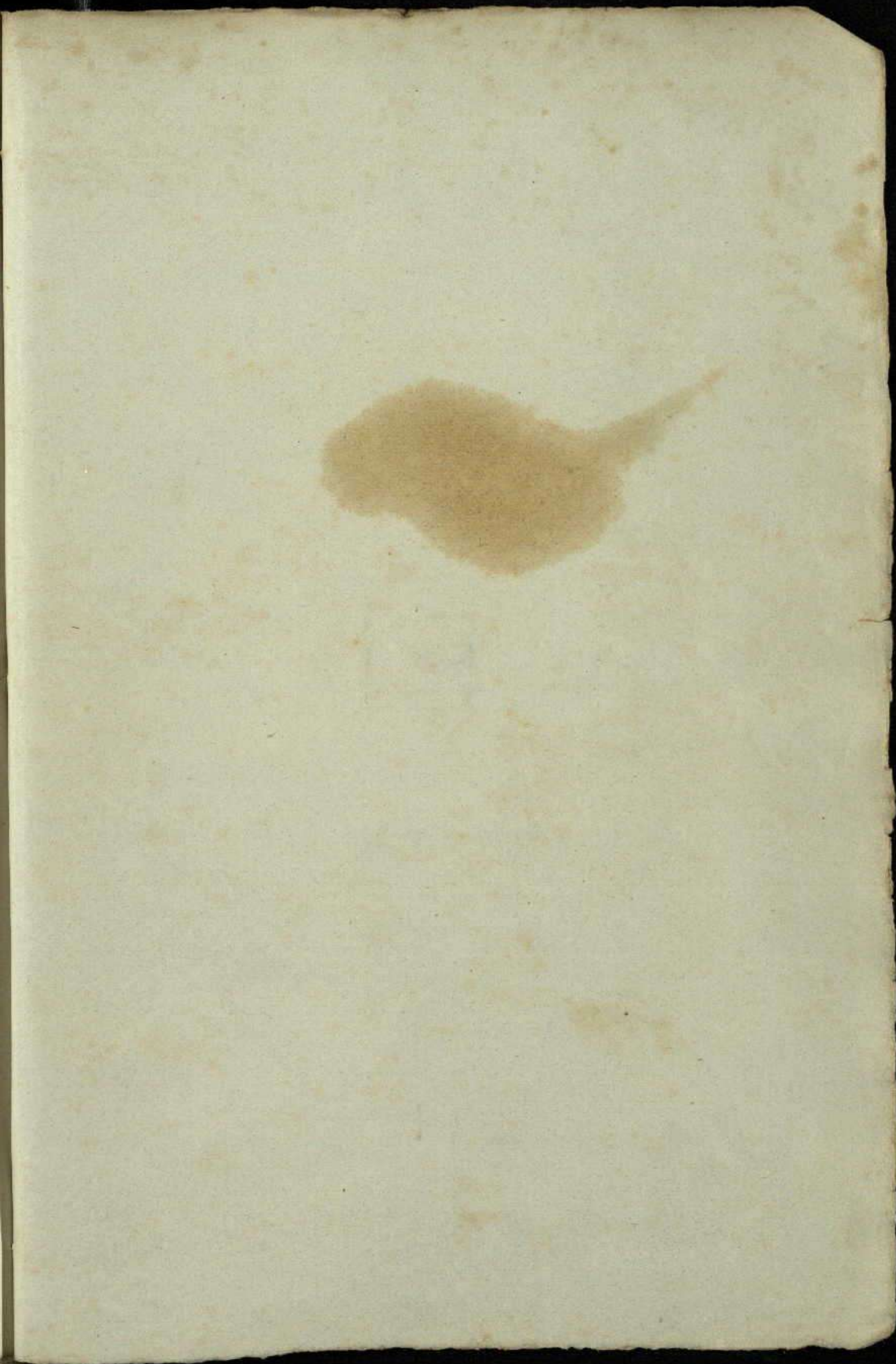
Cos de ball. - De aldeana y de minfas.

Nota: En l'apoteosis se recomana molta llum
y fochs de bengala.

JUAN SANZ

2 FEBRERO 96.

X Per lo tant fo tall' insalt
creyer be que nu' d' taler,
hancha duben qu' au' d' clero
vol de lib' d' d' d' d'.

300 del Pruch.

58